

הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מִתִּי

19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
28	27	26	25	24	23	22	21	20										

הפרק1

ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם² אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו³ ויהודה הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם⁴ ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון⁵ ושלמון הוליד את בעז מרחב ובעז הוליד את עובד מרות ועובד הוליד את יש⁶ וישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מאשת אוריה⁷ ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את אסא⁸ ואסא הוליד את יהושפט ויהושפט הוליד את יורם ויורם הוליד את עזיהו⁹ ועזיהו הוליד את יותם ויותם הוליד את אחז ואחז הוליד את יחזקיהו¹⁰ ויחזקיהו הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמון ואמון הוליד את יאשיהו¹¹ ויאשיהו הוליד את יכניהו ואת אחיו לעת גלות בבל¹² ואחרי גלותם בבלה הוליד יכניה את שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את זרובבל¹³ וזרובבל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עזור¹⁴ ועזור הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין ויכין הוליד את אליהוד¹⁵ ואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את יעקב¹⁶ ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנה נולד ישוע הנקרא משיח¹⁷ והנה כל הדרות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דורות ומן דוד עד גלות בבל ארבעה עשר דורות ומעת גלות בבל עד המשיח ארבעה עשר דורות¹⁸ והלדת ישוע המשיח כה היתה מרים אמו ארשה ליוסף ובטרם יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש¹⁹ ויוסף בעלה היה איש צדיק ולא אבה לתתה לבוז ויאמר בלבו לשלחה בסתר²⁰ הוא חשב כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכנוס אליך את מרים אשתך כי אשר הרה בה מרוח הקדש הוא²¹ והיא ילדת בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו מעונותיהם²² ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר²³ הנה העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו²⁴ וייקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוהו מלאך יהוה ויקח אליו את אשתו²⁵ ולא ידעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע

הפרק2

איהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה בימי הורדוס המלך ויבאו מגושים מארץ מזרח ירושלימה לאמה
²איה מלך היהודים הנולד כי ראינו את כוכבו במזרח ונבא להשתחות לו
³ויהי כשמע הורדוס המלך את דבריהם ויבהל הוא וכל ירושלים עמו
⁴ויקהל את כל ראשי הכהנים וסופרי העם וידרש מאתם לאמר איפה יולד המשיח
⁵ויאמרו לו בבית לחם יהודה כי כן כתוב ביד הנביא
⁶ואתה בית לחם ארץ יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך יצא מושל אשר ירעה את עמי ישראל
⁷אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקר אתם לדעת עת הראות הכוכב
⁸וישלחם בית לחם ויאמר לכו חקרו היטב על דבר הילד והיה כי תמצאון אותו והגדתם לי ואבאה להשתחות לו גם אני
⁹ויהי כשמעם את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר ראו במזרח דרך לפנייהם עד באו אל מקום אשר שם הילד ויעמד ממעל לו
¹⁰ויראו את הכוכב וישמחו שמחה גדולה עד מאד
¹¹ויבאו הביתה וימצאו את הילד עם מרים אמו ויפל על פניהם וישתחוו לו ויפתחו את אוצרותם ויקריבו לו מנחה זהב ולבונה ומר
¹²ויצוו בחלום לבלתי שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם
¹³הם הלכו משם והנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו וברח לך מצרימה והיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס צדה את הילד לאבדו
¹⁴ויקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה ויברח מצרימה
¹⁵ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר ממצרים קראתי לבני
¹⁶וירא הורדוס כי התלו בו המגושים ויקצף מאד וישלח וימת את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל גבוליה מבן שנתיים ולמטה כפי העת אשר חקרה מפי המגושים
¹⁷וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמה
¹⁸קול ברמה נשמע נהי ובכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם כי אינם
¹⁹ויהי אחרי מות הורדוס והנה מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף בארץ מצרים
²⁰ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד
²¹ויקם ויקח את הילד ואת אמו ויבא ארצה ישראל
²²וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה תחת הורדוס אביו ירא ללכת שמה ויצוה בחלום וילך לו אל ארצות הגליל
²³ויבא וישב בעיר אשר שמה נצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרי יקרא לו

הפרק 3

בימים ההם בא יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמה
²שובו כי מלכות השמים הגיעה
³הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו
⁴והוא יוחנן לבושו שער גמלים ואזור עור במתניו ומאכלו חגבים ודבש היער
⁵ויצאו אליו יושבי ירושלים וכל יהודה וכל כנע הירדן
⁶ויטבלו על ידו בירדן מתוודים את חטאתם
⁷ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נגשים לטבילתו ויאמר להם ילדי הצפעונים מי השכיל אתכם להמלט מן הקצף הבא
⁸לכן עשו פרי הראוי לתשובה
⁹ואל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם

¹⁰ וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע וישלך באש
¹¹ הן אנכי טובל אתכם במים לתשובה והבא אחרי חזק הוא ממני אשר אינני כדי לשאת נעליו והוא
יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש
¹² אשר בידו המזרה וזרה את גרנו ואספך את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה
¹³ ויבא ישוע מן הגליל הירדנה אל יוחנן להטבל על ידו
¹⁴ ויוחנן חשך אותו לאמר אני צריך להטבל על ידך ואתה בא אלי!
¹⁵ ויען ישוע ויאמר אליו הניחה לי כי כן נאוו לנו למלא כל הצדקה וינח לו
¹⁶ ויהי כאשר נטבל ישוע וימהר לעלות מן המים והנה נפתחו לו השמים וירא את רוח אלהים יורדת
כיונה ונחה עליו
¹⁷ והנה קול מן השמים אומר זה בני ידידי אשר רצתה נפשי בו

הפרק 4

א וז נשא הרוח את ישוע המדברה למען ינסהו השטן
² ויהי אחרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב
³ ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלהים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין ללחם
⁴ ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי י!
⁵ וישאהו השטן אל עיר הקדש ויעמידהו על פנת בית המקדש
⁶ ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאונוך פן
תגף באבן רגלך
⁷ ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך
⁸ ויוסף השטן וישאהו אל הר גבה מאד ויראהו את כל ממלכות תבל וכבודן
⁹ ויאמר אליו את כל זאת לך אתננה אם תקד ותשתחוה לי!
¹⁰ ויאמר אליו ישוע סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואותו לבדו תעבד
¹¹ וירף ממנו השטן והנה נגשו אליו מלאכים וישרתוהו
¹² ויהי כשמעו כי הסגירו את יוחנן וילך לו ארץ הגליל
¹³ ויעזב את נצרת ויבא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים בגבול זבלון ונפתלי
¹⁴ למלאת הנאמר על פי ישעיהו הנביא לאמה
¹⁵ ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגוים
¹⁶ העם ההלכים בחשך ראו אור גדול וישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם
¹⁷ מן העת ההיא החל ישוע לקרא קרוא ואמור שובו כי הגיעה מלכות השמים
¹⁸ ויהי בהתהלכו על יד ים הגליל וירא שני אנשים אחים את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדרי אחיו
והמה משליכים מצודה בים כי דיגים היו
¹⁹ ויאמר אליהם לכו אחרי ואשימכם לדיגי אנשים
²⁰ ויעזבו מהרה את המכמרות וילכו אחריו
²¹ ויהי כעברו משם וירא שני אנשים אחים אחרים את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו באניה עם זבדי
אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא אליהם
²² ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו אחריו
²³ ויסב ישוע בכל הגליל וילמד בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדוה
בעם
²⁴ ויצא שמעו בכל ארץ סוריא ויביאו אליו את כל החולים המענים בכל חלים ומכאובים ואחוזי שדים
ומכי ירח ונכי אברים וירפאם
²⁵ וילכו אחריו המנים המנים מן הגליל ומן עשר הערים ומירושלים ויהודה ומעבר לירדן

הפרק 5

יהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם ויגשו אליו תלמידיו
2 ויפתח את פיהו וילמד אותם לאמה
3 אשרי עניי רוח כי להם מלכות השמים
4 אשרי האבלים כי הם ינחמו
5 אשרי הענוים כי המה יירשו הארץ
6 אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כי הם ישבעו
7 אשרי הרחמנים כי הם ירחמו
8 אשרי ברי לבב כי הם יחזו את האלהים
9 אשרי רדפי שלום כי בני אלהים יקראו
10 אשרי הנרדפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמים
11 אשריכם אם יחרפו וירדפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל רע בעבורי
12 שמחו וגילו כי שכרכם רב בשמים כי כן רדפו את הנביאים אשר היו לפניכם
13 אתם מלח הארץ ואם המלח היה תפל במה ימלח הן לא יצלח עוד לכל כי אם להשליך חוצה והיה
מרמס לבני אדם
14 אתם אור העולם עיר ישבת על ההר לא תוכל להסתתר
15 גם אין מדליקים נר ושמים אותו תחת האיפה כי אם על המנורה ויאר לכל אנשי הבית
16 כן יאר אורכם לפני בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבחו את אביכם שבשמים
17 אל תחשבו כי באתי להפר את התורה או את דברי הנביאים לא באתי להפר כי אם למלאה
18 כי אמן אמר אני לכם עד כי יעברו השמים והארץ לא תעבר יוד אחת או קוץ אחד מן התורה עד
אשר יעשה הכל
19 לכן מי אשר יפר אחת מן המצות הקטנות האלה וכן ילמד את בני האדם קטון יקרא במלכות
השמים ואשר יעשה וילמד אותן הוא גדול יקרא במלכות השמים
20 כי אני אמר לכם אם לא תרבה צדקתכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו אל מלכות
השמים
21 שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תרצח ואשר ירצח מחיב הוא לבית דין
22 אבל אני אמר לכם כל אשר יקצף על אחיו חנם מחיב הוא לבית דין ואשר יאמר אל אחיו רקא
מחיב הוא לסנהדרין ואשר יאמר אתה הנבל מחיב לאש גיהנם
23 לכן אם תקריב קרבנך אל המזבח ושם תזכר כי יש לאחריך דבר עליך
24 עזוב תעזב שם את קרבנך לפני המזבח וקדם ללכת לכפר פני אחריך ואחרי כן בוא הקרב את
קרבנך
25 מהר התרצה לאיש ריבך בעודך בדרך אתו פן יסגיר אתך איש ריבך אל השפט והשפט יסגירך
לשוטר והשולח את בית הכלא
26 אמן אמר אני לך לא תצא משם עד אשר שלמת את הפרוטה האחרונה
27 שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תנאף
28 אבל אני אמר לכם כל אשר יביט באשה לחמד אותה נאף נאפה בלבו
29 ואם תכשילך עין ימינך נקר אותה והשלך ממך כי טוב לך אשר יאבד אחד מאברייך מרדת כל גופך
אל גיהנם
30 ואם ידך הימנית תכשילך קצץ אותה והשלך ממך כי טוב לך אשר יאבד אחד מאברייך מרדת כל
גופך אל גיהנם
31 ונאמר איש אשר ישלח את אשתו ונתן לה ספר כריתות
32 אבל אני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר זנות עשה אתה נאפת והלקח את הגרושה לו
לאשה נאף הוא
33 עוד שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תשבע לשקר ושלם ליהוה שבעותיך

³⁴ אבל אני אמר לכם לא תשבועו כל שבועה לא בשמים כי כסא אלהים המה
³⁵ ולא בארץ כי הדום רגליו היא ולא בירושלים כי היא קרית מלך רב
³⁶ [73-63] אף בראשך אל תשבוע כי אין ביכלתך להפך שער אחד ללבן או לשחר אך יהי דברין הן הן
לא לא והיותר מאלה מן הרע הוא
³⁷ [73-63]
³⁸ שמעתם כי נאמר עין תחת עין שן תחת שן
³⁹ אבל אני אמר לכם אל תתקוממו לרע אך המכה אותך על הלפי הימנית הטה לו גם את האחרת
⁴⁰ ואשר יחפץ לריב עמך ולקחת את כתנתך תן לו גם את חמעיל
⁴¹ והאנס אותך ללכת עמו דרך מיל לך אתו שנים
⁴² השאל מאתך תן לו והבא ללות ממך אל תשב פניו
⁴³ שמעתם כי נאמר ואהבת לרעך ושנאת את איבך
⁴⁴ אבל אני אמר לכם אהבו את איביכם ברכו את מקקליכם היטיבו לשנאיכם והתפללו בעד
מכאיביכם ורדפיכם
⁴⁵ למען תהיו בנים לאביכם שבשמים אשר הוא מזריח שמשו ולרעים ולטובים וממטיר על הצדיקים
וגם על הרשעים
⁴⁶ כי אם תאהבו את אהביכם מה הוא שכרכם הלא גם המכסים יעשו זאת
⁴⁷ ואם תשאלו לשלום אחיכם בלבד מה יתרון לכם הלא גם המכסים יעשו זאת
⁴⁸ לכן היו שלמים כאשר אביכם שבשמים שלם הוא

הפרק 6

השמרו לכם מעשות צדקתכם לפני בני אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר מאת אביכם
שבשמים
² לכן בעשותך צדקה אל תריע לפניך בשופר כמעשה החנפים בבתי הכנסיות ובחרבות למען יהללו
אותם האמשים אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם
³ ואתה בעשותך צדקה אל תדע שמאלך את אשר עשה ימינך
⁴ למען תהיה צדקתך בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך
⁵ וכי תתפלל אל תהי כחנפים האהבים להתפלל בעמדם בבתי הכנסיות ואצל פנות השוקים למען
יראו לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם
⁶ ואתה כי תתפלל בוא בחדרך וסגר דלתך בעדך והתפלל אל אביך אשר בסתר ואביך הראה
במסתרים הוא בגלוי יגמלך
⁷ ובהתפללכם אל תפטטו כגוים החשבים כי בהרבות דבריהם ישמעו
⁸ ואתם אל תדמו להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממנו
⁹ לכן כה תתפללו אבינו שבשמים יתקדש שמך
¹⁰ תבא מלכותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ
¹¹ את לחם חקנו תן לנו היום
¹² וסלח לנו את חבותינו כאשר סלחנו גם אנחנו לחיבינו
¹³ ואל תביאנו לידי נסיון כי אם חלצנו מן הרע כי לך הממלכה והגבורה והתפארת לעולמי עולמים
אמן
¹⁴ כי אם תסלחו לבני אדם את חטאתם אביכם שבשמים יסלח גם לכם
¹⁵ ואם לא תסלחו לבני אדם גם אביכם לא יסלח לכם את חטאתיכם
¹⁶ וכי תצומו אל תהיו זעפים כחנפים המשנים את פניהם להראות צמים לבני אדם אמן אמר אני
לכם כי לקחו את שכרם
¹⁷ ואתה כי תצום סוך את ראשך ורחץ את פניך

¹⁸ למען לא תראה בצומך לבני אדם כי אם לאביך אשר בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך

¹⁹ אל תאצרו לכם אוצרות בארץ אשר יאכלום שם סס ורקב וגנבים יחתרו שם וגנבו

²⁰ אבל תאצרו לכם אוצרות בשמים אשר סס ורקב לא יאכלום שם וגנבים לא יחתרו שם ולא יגנבו

²¹ כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבבכם

²² נר הגוף הוא העין ואם עינך היא תמימה כל גופך יאור

²³ ואם עינך רעה כל גופך יחשך והנה אם יחשך האור אשר בקרבך מה רב החשך

²⁴ לא יוכל איש לעבד שני אדנים כי אם ישנא את האחד ויאהב את האחר או ידבק באחד ויבזה את האחר לא תוכלו עבוד את האלהים ואת הממון

²⁵ על כן אמר אני לכם אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולגופכם מה תלבשו הלא הנפש היא יקרה מן המזון והגוף יקר מן המלבוש

²⁶ הביטו וראו את עוף השמים אשר אינם זרעים ואינם קצרים ואינם אספים לאסמים ואביכם שבשמים מכלכל אתם הלא אתם נעליתם עליהם מאד

²⁷ ומי זה מכם אשר בדאגתו יוכל להוסיף על קומתו אמה אחת

²⁸ וללבוש למה תדאגו התבוננו נא אל שושני השדה הצמחות אינן עמלות ואינן טות

²⁹ ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה

³⁰ ואם ככה מלביש האלהים את חציר השדה אשר היום צמח ומחר ישלך לתוך התנור אף כי אתכם קטני האמונה

³¹ לכן אל תדאגו לאמר מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש

³² כי את כל אלה מבקשים הגוים הלא ידע אביכם אשר בשמים כי אתם צריכים לכל אלה

³³ אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקתו ונוסף לכם כל אלה

³⁴ לכן אל תדאגו ליום מחר כי יום מחר הוא ידאג לעצמו ודיו ליום צרתו

הפרק 7

אל תשפטו למען לא תשפטו

² כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובמדה אשר אתם מדדים בה ימד לכם

³ ולמה זה אתה ראה את הקסם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תביט

⁴ ואיך תאמר אל אחיך הניחה לי ואסירה את הקסם מעינך והנה הקורה בעינך

⁵ החנף הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחרי כן ראה תראה להסיר את הקסם מעין אחיך

⁶ אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליכו פניניכם לפני החזירים פן ירמסום ברגליהם ופנו וטרפו אתכם

⁷ שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם

⁸ כי כל השאל יקבל והדרש ימצא והדפק יפתח לו

⁹ ומי זה איש מכם אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן

¹⁰ וכי ישאל ממנו דג היתן לו נחש

¹¹ הן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טבות לבניכם אף כי אביכם שבשמים יתן אך טוב לשאלים מאתו

¹² לכן כל אשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם עשו להם גם אתם כי זאת היא התורה והנביאים

¹³ באו בפתח הצר כי רחב הפתח ומרוח הדרך המביא לאבדון ורבים אשר יבאו בו

¹⁴ ומה צר הפתח ומוצק הדרך המביא לחיים ומעטים הם אשר ימצאוהו

¹⁵ השמרו לכם מנביאי השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים ובקרבתם זאבים טרפים המה

¹⁶ הכר תכירו אותם בפריהם היאספו ענבים מן הקצים או תאנים מן הברקנים

¹⁷ כן כל עץ טוב עשה פרי טוב והמשחת עשה פרי רע

¹⁸עץ טוב לא יוכל עשות פרי רע ועץ משחת לא יעשה פרי טוב
¹⁹וכל עץ אשר לא יעשה פרי טוב יגדע וישלך באש
²⁰לכן בפרים תכירו אותם
²¹לא כל האמר לי אדני אדני יבוא אל מלכות השמים כי אם העשה רצון אבי שבשמים
²²והיה ביום ההוא יאמרו רבים אלי אדנינו אדנינו הלא בשמך נבאנו ובשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו גבורות רבות
²³אז אענה בם לאמר מעולם לא ידעתי אתכם סורו ממני פעלי האון
²⁴לכן כל השמע את דברי אלה ועשה אתם אדמה לאיש חכם אשר בנה את ביתו על הסלע
²⁵וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויגעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד על הסלע
²⁶וכל השמע את דברי אלה ולא יעשה אתם ידמה לאיש בער אשר בנה את ביתו על החול
²⁷וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויפגעו בבית ההוא ויפל ותהי מפלתו גדולה
²⁸ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה וישתומם המון העם על תורתו
²⁹כי היה מלמד אותם כבעל גבורה ולא כסופרים

הפרק 8

ירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב
²והנה איש מצרע בא וישתחו לו ויאמר אדני אם תרצה תוכל לטהרני!
³וישלח ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ומיד נרפאה צרעתו
⁴ויאמר אליו ישוע ראה פן תספר לאיש כי אם לך לך והראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם
⁵ויהי כבאו אל כפר נחום ויגש אליו שר מאה אחד ויתחנן לו לאמר
⁶אדני הנה נערי נפל למשכב בביתי והוא נכה אברים ומענה עד מאד:
⁷ויאמר ישוע אליו אבא וארפאהו
⁸ויען שר המאה ויאמר אדני נקלתי מבאך בצל קורתי אך דבר נא רק דבר ונרפא נערי!
⁹כי אנכי איש נתון תחת השלטון וגם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתי לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה
¹⁰וישמע ישוע ויתמה ויאמר אל ההלכים אחריו אמן אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת
¹¹ואני אמר לכם רבים יבאו ממזרח וממערב ויסבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים
¹²אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרוק השנים
¹³ויאמר ישוע אל שר המאה לך וכאמונתך כן יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא
¹⁴ויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחזתה הקדחת
¹⁵ויגע בידה ותרף ממנה הקדחת ותקם ותשרתם
¹⁶ויהי לעת ערב ויביאו אליו רבים אחוזי שדים ויגרש את הרוחות בדבר וירפא את כל החולים
¹⁷למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם
¹⁸ויהי כראות ישוע המון עם רב סביבתיו ויצו לעבר משם אל עבר הים
¹⁹ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אחרך אל כל אשר תלך:
²⁰ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו
²¹ואחר מן התלמידים אמר אליו אדני הניחה לי בראשונה ללכת ולקבר את אבי!
²²ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנח למתים לקבר את מתיהם
²³וירד אל האניה וירדו אתו תלמידיו
²⁴והנה סער גדול היה בים ותכסה האניה בגלים והוא ישן

²⁵ויגשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הושיענו אדנינו אבדנו
²⁶ויאמר אליהם קטני האמונה למה זה יראתם ויקם ויגער ברוחות ובים ותהי דממה גדולה
²⁷ויתמהו האנשים ויאמרו מי אפוא הוא אמר גם הרוחות והים לו ישמעון
²⁸ויהי כבאו אל עבר הים אל ארץ הגרגשים ויפגשוהו שני אנשים אחוזי שדים יצאים מבתי הקברות
והמה רגונים מאד עד אשר לא יכל איש לעבר בדרך ההוא
²⁹והנה הם צעקים לאמר מה לנו ולך ישוע בן האלהים הבאת הלם לענותנו בלא עתנו
³⁰ועדר חזירים רבים היה שם במרעה הרחק מהם
³¹ויתחננו אליו השדים לאמר אם תגרשנו שלחנו בעדר החזירים
³²ויאמר אליהם לכו לכם ויצאו ויבאו בעדר החזירים והנה השתער כל עדר החזירים מן המורד על
הים וימותו במים
³³וינוסו הרעים ויבאו העירה ויגידו את הכל ואת אשר נעשה לאחוזי השדים
³⁴והנה כל העיר יצאה לקראת ישוע וכראותם אתו ויבקשו ממנו לעבר מגבולם

הפרק 9

ירד באניה ויעבר ויבא אל עירו
²והנה הם מביאים אליו איש נכה אברים והוא משכב על המטה ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר
אל נכה האברים חזק בני נסלחו לך חטאתיך
³והנה אנשים מן הסופרים אמרו בלבבם מגדף הוא
⁴וירא ישוע את מחשבתם ויאמר למה תחשבו רעה בלבבכם
⁵כי מה הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום התהלך
⁶אך למען תדעון כי בן האדם יש לו השלטון בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים קום שא
את מטתך ולך אל ביתך
⁷ויקם וילך לביתו
⁸והמון העם כראותם זאת השתוממו וישבחו את האלהים אשר נתן שלטון כזה לבני אדם
⁹ויהי בעבר ישוע משם וירא איש ישב בבית המכס ושמו מתי ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחריו
¹⁰ויהי בהסבו בביתו והנה מוכסים וחטאים רבים באו ויסבו עם ישוע ותלמידיו
¹¹ויראו הפרושים ויאמרו אל תלמידיו מדוע עם המוכסים והחטאים אכל רבכם
¹²וישמע זאת ישוע ויאמר אליהם החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החולים
¹³ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרא את הצדיקים כי אם את
החטאים לתשובה
¹⁴ויגשו אליו תלמידי יוחנן ויאמרו מדוע אנחנו והפרושים צמים הרבה ותלמידך אינם צמים
¹⁵ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה להתאבל בעוד החתן עמהם הנה ימים באים ולקח מאתם
החתן ואז יצומו
¹⁶אין משים מטלית חדשה על שמלה בלה כי תנתק מלאתו מן השמלה ותרע הקריעה
¹⁷ואין נותנים יין חדש בנאדות בלים פן יבקעו הנאדות והיין ישפך והנאדות יאבדו אבל נותנים את
היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו
¹⁸ויהי הוא מדבר אליהם את אלה והנה אחד השרים בא וישתחו לו ויאמר עתה זה מתה בתי בא נא
ושים את ידך עליה ותחיה
¹⁹ויקם ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו
²⁰והנה אשה זבת דם שתיים עשרה שנה נגשה מאחריו ותגע בציצת בגדו
²¹כי אמרה בלבה אך אם אגע בבגדו אושע
²²ויפן ישוע וירא אותה ויאמר חזקי בתי אמונתך הושיעה לך ותושע האשה מן השעה ההיא
²³ויבא ישוע אל בית השר וירא את המחללים בחלילים ואת העם ההומה ויאמר

²⁴סורו מפה כי לא מתה הילדה אך ישנה היא וישחקו לו
²⁵ויהי אחרי גרש העם ויבא הביתה ויאחז בידה ותקם הנערה
²⁶ותצא השמועה הזאת בכל הארץ ההיא
²⁷ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שני אנשים עורים והמה צעקעם ואמרים חננו בן דוד:
²⁸וכבואו הביתה נגשו אליו העורים ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם כי יש לאל ידי לעשות זאת
ויאמרו אליו כן אדנינו
²⁹ויגע בעיניהם ויאמר יעשה לכם כאמונתכם
³⁰ותפקחנה עיניהם ויגער בם ישוע ויאמר ראו פן יודע לאיש
³¹והמה בצאתם השמיעו את שמעו בכל הארץ ההיא
³²המה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוז שד:
³³וכאשר גרש השד וידבר האלם ויתמה המון האנשים ויאמרו מעולם לא נראתה כזאת בישראל
³⁴והפרושים אמרו על ידי שר השדים מגרש הוא את השדים
³⁵ויסב ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה
וכל מדוה בעם
³⁶ובראותו את ההמנים נכמרו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונדחים כצאן אשר אין להם רעה
³⁷אז ידבר לתלמידיו ויאמר רב הקציר והפעלים מעטים
³⁸לכן התחננו אל בעל הקציר לשלח פעלים לקצירו

הפרק 10

יקרא אליו את שנים עשר תלמידיו ויתן להם שלטון על רוחות הטמאה לגרשם ולרפוא כל חלי וכל
מדוה
²ואלה שמות שנים עשר השליחים הראשון שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויוחנן
אחיו
³פילפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ולבי המכנה תדי:
⁴שמעון הקני ויהודה איש קריות אשר גם מסר אתו
⁵את שנים העשר האלה שלח ישוע ויצו אתם לאמר אל דרך הגוים אל תלכו ואל עיר השמרונים אל
תבאו
⁶כי אם לכו אל הצאן האבודות לבית ישראל
⁷ובלכתכם קראו לאמר למכות השמים קרבה לבוא
⁸רפאו את החולים טהרו את המצרעים הקימו את המתים ואת השדים גרשו חנם לקחתם חנם
תתנו
⁹לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחשת בחגורכם
¹⁰ולא תרמיל לדרך ולא שתי כתנות ולא נעלים ולא מטה כי שוה הפעל די מחיתו
¹¹וכל עיר וכפר אשר תבאו שמה דרשו מי הוא הראוי לזה בתוכה ושם שבו עד כי תצאו
¹²ובבואכם אל הבית שאלו לו לשלום
¹³והיה אם ראוי הבית יבוא עליו שלומכם ואם איננו ראוי שלומכם אליכם ישוב
¹⁴וכל אשר לא יקבל אתכם ולא ישמע לדבריכם צאו לכם מן הבית ההוא ומן העיר ההיא ונערו את
עפר רגליכם
¹⁵אמן אמר אני לכם כי יקל לארץ סדום ועמרה ביום הדין מן העיר ההיא
¹⁶הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים לכן היו ערומים כנחשים ותמימים כיונים
¹⁷והשמרו לכם מבני האדם כי ימסרו אתכם לסנהדריות ויכו אתכם בשוטים בבתי כנסיותיהם
¹⁸ולפני משלים ומלכים תובאו למעני לעדות להם ולגוים
¹⁹וכי ימסרו אתכם אל תדאגו איך ומה תדברו כי ינתן לכם בשעה ההיא את אשר תדברו

²⁰כי לא אתם הם המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפיכם
²¹והיה אח ימסר את אחיו למות ואב ימסר את בנו וקמו בנים באבותם וימיתו אותם
²²והייתם שנאים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע
²³ואם ירדפו אתכם בעיר אחת נוסו לעיר אחרת כי אמן אמר אני לכם לא תכלו לעבר ערי ישראל
עד כי יבוא בן האדם
²⁴אין תלמיד עלה על רבו ועבד על אדניו
²⁵דיו לתלמיד להיות כרבו ולעבד להיות כאדניו אם לבעל הבית קראו בעל זבוב אף לאנשי ביתו
²⁶על כן לא תיראום כי אין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע
²⁷את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ואשר ילחש לאזניכם השמיעו על הגגות
²⁸ואל תיראי מן ההרגים את הגוף ואת הנפש לא יוכלו להרג אך תיראו את אשר יוכל לאבד גם את
הנפש גם את הגוף בגיהנם
²⁹הלא תמכרנה שתי צפרים באסר ואחת מהנה לא תפול ארצה מבלעדי אביכם
³⁰ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן
³¹לכן אל תיראו הנכם יקרים מצפרים רבות
³²הן כל אשר יודה בי לפני האדם אודה בו גם אני לפני אבי שבשמים
³³ואשר יכחש בי לפני האדם אכחש בו גם אני לפני אבי שבשמים
³⁴אל תחשבו כי באתי להטיל שלום בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם חרב
³⁵כי באתי להפריד איש מאביו ובת מאמה וכלה מחמותה
³⁶ואיבי איש אנשי ביתו
³⁷האהב את אביו ואת אמו יותר ממני איננו כדי לי והאהב את בנו ובתו יותר ממני איננו כדי לי
³⁸ואשר לא יקח את צלבו והלך אחרי איננו כדי לי
³⁹המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא ימצאנה
⁴⁰המקבל אתכם אותי הוא מקבל והמקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני
⁴¹המקבל נביא לשם נביא שחר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שחר צדיק יקח
⁴²והמשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים לשם תלמיד אמן אמר אני לכם כי לא יאבד
שכרו

הפרק 11

יהי ככלות ישוע לצות את שנים עשר תלמידיו וילך משם ללמד ולקרא בעריהם
²ויזחן שמע בבית הסהר את מעשי המשיח וישלח שנים מתלמידיו
³ויאמר אליו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר
⁴ויען ישוע ויאמר להם לכו הגידו ליוחנן את אשר שמעתם וראיתם
⁵עורים ראים ופסחים מתהלכים מצרעים מטהרים וחרשים שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרי
ישועה הם
⁶ואשרי אשר לא יכשל בי
⁷המה הלכו להם וישוע החל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה
לראות הקנה אשר ינוע ברוח
⁸ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה הלבשים עדנים בבתי המלכים המה
⁹ואם לא מה זה יצאתם לראות אם איש נביא הן אני אמר לכם כי גם גדול הוא מנביא
¹⁰כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה רדך לפניך
¹¹אמן אמר אני לכם לא קם בילודי אשה גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות השמים גדול
הוא ממנו
¹²ומימי יזחן המטביל עד הנה מלכות השמים נתפשה בחזקה והמתחזקים יחטפוח

¹³כי כל הנביאים והתורה עדי יוחנן נבאו
¹⁴ואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד לבוא
¹⁵מי אשר אזנים לו לשמע ישמע
¹⁶ואל מי אדמה את הדור הזה דומה הוא לילדים הישבים בשוקים וקראים לחבריהם לאמר
¹⁷חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא ספדתם
¹⁸כי בא יוחנן לא אכל ולא שתה ויאמרו שד בו
¹⁹ויבא בן האדם והוא אכל ושתה ויאמרו הנה איש זולל וסבא ואהב מוכסים וחטאים ונצדקה
החכמה מאת בניה
²⁰אז החל לגער בערים אשר רב גבורותיו נעשו בתוכן ולא שבו
²¹אוי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבן לו בצור ובצידון נעשו הלא כבר שבו
בשק ואפר
²²אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לצור וצידון יותר מכם
²³ואת כפר נחום המרוממה עד השמים עד שאול תורדי כי הגבורות אשר נעשו בתוכן לו בסדום
נעשו כי עתה עמדה על תלה עד היום הזה
²⁴אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לאדמת סדום ממך
²⁵בעת ההיא ענה ישוע ואמר אודך אבי אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים
והנבונים וגליתם לעוללים
²⁶הן אבי כי כן היה רצון לפניך
²⁷הכל נמסר לי מאת אבי ואין מכיר את הבן בלתי האב ואין מכיר את האב בלתי הבן ואשר יחפץ
הבן לגלותו לו
²⁸לכו אלי כל העמלים והטעונים ואני אניח לכם
²⁹קבלו עליכם את עלי ולמדו ממני כי ענו ושפל רוח אנכי ותמצאו מרגוע לנפשתיכם
³⁰כי עלי נעים הוא וקל משא:

הפרק 12

בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לקטף מלילת ויאכלו
²ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידך עשים את אשר אסור לעשות בשבת
³ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיתו רעב הוא והאנשים אשר אתו
⁴כי בא אל בית האלהים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולאנשיו לאכלה רק לכהנים
לבדם
⁵או הלא קראתם בתורה כי בשבתות יחללו הכהנים את השבת במקדש ואין להם עון
⁶אבל אני אמר לכם כי יש פה גדול מן המקדש
⁷ולו ידעתם מה הוא חסד חפצתי ולא זבח לא הרשעתם את הנקים
⁸כי בן האדם הוא גם אדון השבת
⁹ויעבר משם אל בית כנסתם
¹⁰והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלוהו לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה
¹¹ויאמר אליהם מי האיש בכם אשר לו כבש אחד ונפל בבור בשבת ולא יחזיק בו ויעלנו
¹²ומה יקר אדם מן הכבש לכן מתר להיטיב בשבת
¹³ויאמר אל האיש פשט את ירך ופשט אתה ותרפא ותשב כידו האחרת
¹⁴ויצא הפרושים ויתיעצו עליו לאבדו
¹⁵וידע ישוע ויסר משם וילך אחריו המון עם רב וירפאם כלם
¹⁶ויצו אתם בגערה שלא יגלהו
¹⁷למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר

¹⁸הן עבדי בחרתי בו ידידי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו ומשפט לגוים יוציא

¹⁹לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו

²⁰קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה עד יוציא לנצח משפט

²¹ולשמו גוים ייחלו

²²אז הובא אליו איש עור ואלם אשר אחזו שד וירפאהו וידבר האלם וגם ראה

²³ושתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא בן דוד?

²⁴והפרושים כשמעם זאת אמרו זה איננו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זבוב שר השדים

²⁵וישוע ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב וכל עיר ובית הנחלקים על עצמם לא יכנו

²⁶והשטן אם יגרש את השטן נחלק על עצמו ואיככה תכון ממלכתו

²⁷ואם אני מגרש את השדים בבעל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם

²⁸אך אם ברוח אלהים אני מגרש את השדים הנה הגיעה אליכם מלכות האלהים

²⁹או איך יוכל איש לבוא לבית הגבור ולגזל את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר ישסה את ביתו

³⁰כל אשר איננו אתי הוא לנגדי ואשר איננו מכנס אתי הוא מפוזר

³¹על כן אני אמר לכם כל חטא וגדוף יסלח לאדם אך גדוף הרוח לא יסלח לאדם

³²וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמחרף את רוח הקדש לא יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא

³³או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת ופריו משחת כי בפריו נכר העץ

³⁴ולדי הצפעונים איכה תוכלו למלל טוב ואתם רעים כי משפעת הלב ימלל הפח

³⁵האיש הטוב מאוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מאוצר הרע מוציא רע

³⁶ואני אמר לכם כל מלה בטלה אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין

³⁷כי מדברך תצדק ומדברך תחייב

³⁸ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבי חפצנו לראות אות מידך

³⁹ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאף מבקש לו אות ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא

⁴⁰כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כן יהיה בן האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות

⁴¹אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה וירשיעוהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה גדול מיונה

⁴²מלכת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותרשיענו כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה פה גדול משלמה

⁴³והרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשטט במקמות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאנה

⁴⁴אז תאמר אשובה אל ביתי אשר יצאתי משם ובאה ומצאה אתו מפנה ומטאטא ומהדר

⁴⁵ואחר תלך ולקחה אליה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו כן יהיה גם לדור הרע הזה

⁴⁶עודנו מדבר אל המון העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אתו

⁴⁷ויגד אליו הנה אמך ואחייך עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך

⁴⁸ויען ויאמר אל האיש המגיד לו מי היא אמי ומי הם אחי!

⁴⁹ויט ידו על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי!

⁵⁰כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחותי ואמי!

הפרק 13

1 יהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על הים

2 ויקהלו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עמדים על שפת הים

3 וירב לדבר אליהם במשלם לאמר הנה הזורע יצא לזרע

4 ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך ויבא העוף ויאכלהו

5 ויש אשר נפל על מקמות סלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה

6 ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש

7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכהו

8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים

9 מי אשר אזנים לו לשמע ישמע

10 ויגשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלם תדבר אליהם

11 ויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמים ולהם לא נתן

12 כי מי שיש לו נתן ינתן לו ויעדיף ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו

13 על כן במשלם אדבר אליהם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו אף לא יבינו

14 ותקים בהם נבואת ישעיהו האמרת שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו

15 כי השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו

16 ואתם אשרי עיניכם כי תראינה ואזניכם כי תשמענה

17 כי אמן אמר אני לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו לראת את אשר אתם ראים ולא ראוהו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעוהו

18 לכן אתם שמעו נא את משל הזורע

19 כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבינהו ובא הרע וחטף את הזרע בלבבו הוא הנזרע על יד הדרך

20 והנזרע על הסלע הוא השמע את הדבר וימהר ויקחנו בשמחה

21 אך אין לו שרש תחתיו ורק לשעה יעמד ובהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מיד נכשל

22 והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר ודאגת העולם הזה ומרמת העשר ימעכו את הדבר ופרי לא יהיה לו

23 והנזרע על האדמה הטובה הוא השמע את הדבר ומבין אותו אף יעשה פרי ונתן זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים

24 וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לאיש אשר זרע זרע טוב בשדהו

25 ויהי בנפל תרדמה על האנשים ויבא איבו ויזרע זונין בתוך החטים וילך לו

26 וכאשר פרח הדשא ויעש פרי ויראו גם הזונין

27 ויגשו עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדנינו הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאין לו הזונין

28 ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים היש את נפשך כי נלך ונלקט אתם

29 ויאמר לא פן בלקטכם את הזונין תשרשו גם את החטים

30 הניחו אתם ויגדלו שניהם יחד עד הקציר והיה בעת הקציר אמר לקוצרים לקטו בראשונה את הזונין ואגדו אתם אגדות לשרפם ואת החטים אספו לאוצר!

31 וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לגרגר של חרדל אשר לקחו איש ויזרעהו בשדהו

32 והוא קטן מכל הזרועים וכאשר צמח גדול הוא מן הירקות והיה לעץ עד אשר יבאו עוף השמים וקננו בענפיו

33 וישא עוד משלו ויאמר מלכות השמים דומה לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ כלו

34 כל זאת דבר ישוע במשלם אל המון העם ובבלי משל לא דבר אליהם

35 למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם

³⁶אז שלח ישוע את המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את משל זוני השדה

³⁷ויען ויאמר אליהם הזרע את הזרע הטוב הוא בן האדם

³⁸והשדה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות הם והזונין בני הרע המה

³⁹והאיב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים

⁴⁰והנה כאשר ילקטו הזונין ונשרפו באש כן יהיה בקץ העולם הזה

⁴¹בן האדם ישלח את מלאכיו ולקטו ממלכותיו את כל המכשלות ואת כל פעלי האון

⁴²והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים

⁴³אז יזהירו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע

⁴⁴עוד דומה מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש ויטמנהו ובשמחתו ילך ומכר את כל אשר לו וקנה את השדה ההוא

⁴⁵עוד דומה מלכות השמים לסחר המבקש מרגליות טבות

⁴⁶וכאשר מצא מרגלית אחת יקרה מאד הלך לו וימכר את כל אשר לו ויקן אתה

⁴⁷עוד דומה מלכות השמים למכמרת אשר הורדה לים ומינים שונים יאספו לתוכה

⁴⁸וכאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המינים הטובים לתוך הכלים ואת המשחתים השליכו חוצה

⁴⁹כן יהיה בקץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים מתוך הצדיקים

⁵⁰והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים

⁵¹וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הַאֲתֶם הַבִּינוֹתֶם אֶת כָּל זֹאת וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֵּן אֲדִינּוּ

⁵²וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם עַל כֵּן כָּל סוֹפֵר הַמִּלְמַד לְמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם דּוֹמֶה לְאִישׁ בֶּעַל הַבַּיִת הַמוֹצִיא מֵאוֹצְרוֹ חֲדָשׁוֹת וַיִּשְׁנוֹת

⁵³וְיִהְיֶה כְּכֹלֹת יֵשׁוּעַ אֶת הַמַּשְׁלִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲבֵר מִשָּׁם

⁵⁴וַיָּבֹא לָאֲרֶצוֹ וַיְלַמֵּד אֹתָם בְּבֵית כְּנַסְתָּם עַד כִּי הִשְׁתוּמְמוּ וַיֹּאמְרוּ מֵאֵין לִזֶּה הַחֲכָמָה הַזֹּאת וְהַגְבוּרוֹת

⁵⁵הֲלֹא זֶה הוּא בֶן הַחֲרָשׁ הַלֹּא אִמּוֹ שְׁמָה מְרִים וְאֲחִיו יַעֲקֹב וְיוֹסִי וְשִׁמְעוֹן וְיְהוּדָה

⁵⁶וְאֲחִיוֹתָיו הֲלֹא כָלָן אֲתֵנוּ הֵן וּמֵאֵין אִיפּוֹא לוֹ כָּל אֵלֶּה

⁵⁷וְיִהְיֶה לָהֶם לִמְכָּשׁוֹל וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֵלֵיהֶם אֵין הַנְּבִיא נִקְלָה כִּי אִם בְּאֲרֶצוֹ וּבְבֵיתוֹ

⁵⁸וְלֹא עָשָׂה שֵׁם גְּבוּרוֹת רַבּוֹת מִפְּנֵי חֶסֶר אֲמוֹנָתָם

הפרק 14

בעת ההיא שמע הורדוס שר רבע המדינה את שמע ישוע

²וַיֹּאמֶר אֵל נַעֲרָיו זֶה הוּא יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל וְהוּא קָם מִן הַמֵּתִים עַל כֵּן הַגְּבוּרוֹת פְּעֻלוֹת בּוֹ

³כִּי הוֹרְדוֹס תִּפֵּשׂ אֶת יוֹחָנָן וַיֹּאסְרוּהוּ וַיְשִׁימֵהוּ בְּבֵית הַסֵּהַר בְּגִלְל הוֹרּוּדִיָּה אֲשֶׁת פִּילְפּוֹס אֲחִיו

⁴כִּי יוֹחָנָן אָמַר אֵלָיו לֹא נִכּוֹן הִיתָה לָךְ לֵאשָׁה

⁵וַיִּבְקֶשׁ הַמִּיתוֹ אֶךְ יָרָא אֶת הַהֶמוֹן כִּי לְנְבִיא חֲשָׁבוּ אֹתוֹ

⁶וְיִהְיֶה בַּיּוֹם הַלְּדַת הוֹרְדוֹס וְתִרְקֵד בַּת הוֹרּוּדִיָּה בְּתוֹכָם וְתִיטֵב בְּעֵינֵי הוֹרְדוֹס

⁷וַיִּשְׁבַּע לָהּ וַיֹּאמֶר מַה תִּשְׁאַל נִפְשְׁךָ וְאֲתֵן לָךְ

⁸וַאֲמָה שְׁמָה אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיהָ וְתִשְׁאַל לֵאמֹר תֵּנֵה לִי פֶה בְּקַעְרָה אֶת רֹאשׁ יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל

⁹וַיַּעֲצֵב הַמֶּלֶךְ אֶךְ בַּעֲבוּר הַשְּׁבוּעָה וְהַמַּסָּבִים עִמּוֹ צוּה לִתֵּת לָהּ

¹⁰וַיִּשְׁלַח וַיִּשָּׂא אֶת רֹאשׁ יוֹחָנָן מֵעֲלִיו בְּבֵית הַסֵּהַר

¹¹וַיָּבִיאוּ אֶת רֹאשׁוֹ בְּקַעְרָה וַיִּתְּנוּ לַנַּעֲרָה וְתִבְיָאָהּ אֶל אִמָּהּ

¹²וַיִּגְשׁוּ תַלְמִידָיו וַיִּשְׂאוּ אֶת גּוֹיָתוֹ וַיִּקְבְּרוּהָ וַיֵּלְכוּ וַיִּגִּידוּ לִישׁוּעַ

¹³וְיִהְיֶה כְּשִׁמְעוֹ אֶת זֹאת וַיִּסֵּר מִשָּׁם בְּאַנְיָה אֶל מְקוֹם חֲרֵבָה לְבַדֵּד וַיִּשְׁמְעוּ הַמּוֹן הָעָם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו בְּרַגְלֵיהֶם מִן הָעָרִים

¹⁴ ויצא ישוע וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם וירפא את החלשים אשר בהם
¹⁵ ויהי לפנות ערב ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו המקום חרב וגם נטה היום שלחה את המון העם וילכו
אל הכפרים לקנות להם אכל
¹⁶ ויאמר אליהם אינם צריכים ללכת תנו אתם להם לאכל
¹⁷ ויאמרו אליו אין לנו פה כי אם חמשת ככרות לחם ושני דגים
¹⁸ ויאמר הביאום אלי הלם
¹⁹ ויצו את העם לשבת על הדשא ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה
ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם
²⁰ ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתות הנותרים שנים עשר סלים מלאים
²¹ והאכלים היו כחמשת אלפי איש מלבד הנשים והטף
²² ויאץ ישוע בתלמידיו לרדת באניה לעבר לפניה אל עבר הים עד אשר ישלח את העם
²³ ואחרי שלחו את העם עלה ההרה בדד להתפלל ויהי ערב והוא לבדו שמח
²⁴ והאניה הלכה בתוך הים ותטרף מן הגלים כי הרוח לנגדה
²⁵ ויהי באשמרת הרביעית ויבא אליהם ישוע מתהלך על פני הים
²⁶ והתלמידים בראתם אותו מתהלך על פני הים נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעקו מפחד:
²⁷ וידבר ישוע פתאם אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו
²⁸ ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים
²⁹ ויאמר בוא וירד פטרוס מן האניה ויתהלך על המים לבוא אל ישוע
³⁰ ויהי כראתו את הרוח כי חזקה היא ויירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני הושיעני!
³¹ וימהר ישוע לשלח את ידו ויחזק בו ויאמר אליו קטן האמונה למה לחק לבך
³² הם עלו אל האניה והרוח שככה
³³ ואנשי האניה נגשו וישתחוו לו לאמר באמת בן אלהים אתה
³⁴ ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר
³⁵ ויכירו אתו אנשי המקום ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם ויביאו אליו את כל החולים
³⁶ ויבקשו ממנו כי יגעו רק בציצת בגדו וכל הנגעים נושעו

הפרק 15

אז באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים
² ויאמרו מדוע תלמידך עברים את קבלת הזקנים כי אינם רחצים את ידיהם באכלם לחם
³ ויען ויאמר אליהם מדוע גם אתם עברים את מצות אלהים בעבור קבלתכם
⁴ כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת
⁵ ואתם אמרים האמר לאביו ולאמו קרבן כל מה שאתה נהנה לי אין עליו לכבד את אביו ואת אמו
⁶ ותפרו את דבר האלהים בעבור קבלתכם
⁷ חנפים היטב נבא עליכם ישעיהו לאמר:
⁸ העם הזה נגש בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני:
⁹ ותהו יראתם אתי מצות אנשים מלמדים
¹⁰ ויקרא אל העם ויאמר להם שמעו והבינו
¹¹ לא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם
¹² ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה נכשלו בו
¹³ ויען ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי שבשמים עקור יעקב
¹⁴ הניחו אותם מנהלים עורים המה לעורים וכי יוליך עור את העור ונפלו שניהם בתוך הבור
¹⁵ ויען פטרוס ויאמר אליו באר לנו את המשל הזה

¹⁶ ויאמר ישוע עדנה גם אתם באין בינה
¹⁷ העוד לא תשכילו כי כל הבא אל הפה יורד אל הכרש וישפך משם למוצאות
¹⁸ אבל היוצא מן הפה יוצא מן הלב והוא מטמא את האדם
¹⁹ כי מן הלב יוצאות מחשבות רע רציחות נאופים זנונים גנבות עדיות שקר וגדופים
²⁰ אלה הם המטמאים את האדם אבל אכול בלי נטילת ידים לא יטמא את האדם
²¹ ויצא ישוע משם ויסר אל גלילות צור וצידון
²² והנה אשה כנענית יצאה מן הגבולות ההם ותצעק אליו לאמר חנני אדני בן דוד כי בתי מענה מאד
על ידי שד
²³ והוא לא ענה אתה דבר ויגשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקת היא אחרינו
²⁴ ויען ויאמר לא שלחתי כי אם אל הצאן האבודות לבית ישראל
²⁵ והיא באה ותשתחו לו לאמר אדני עזרני
²⁶ ויען ויאמר לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים
²⁷ ותאמר כן אדני אפס כי גם צעירי הכלבים יאכלו מפרורים הנפלים מעל שלחן אדניהם
²⁸ ויען ישוע ויאמר אליה אשה גדלה אמונתך יהי לך כרצונך ותרפא בתה מן השעה ההיא
²⁹ ויעבר ישוע משם ויבא אל ים הגליל ויעל ההרה וישב שם
³⁰ ויבאו אליו המון עם רב ועמהם פסחים עורים חרשים קטעים ורבים כהמה ופילום לרגלי ישוע
וירפאם
³¹ ויתמהו העם בראותם את האלמים מדברים והקטעים בריאים והפסחים מתהלכים והעורים ראים
וישבחו את אלהי ישראל
³² ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם מה
לאכל ואינני אבה לשלחם רעבים פן יתעלפו בדרך
³³ ויאמרו אליו התלמידים מאין לנו די לחם במדבר להשביע את ההמון הגדול הזה
³⁴ ויאמר ישוע אליהם כמה ככרות לחם לכם ויאמרו שבע ומעט דגים קטנים
³⁵ ויצו את ההמון העם לשבת לארץ
³⁶ ויקח את שבע ככרות הלחם ואת הדגים ויברך ויפרס ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם
³⁷ ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתות הנותרים שבעה דודים מלאים
³⁸ והאכלים היו ארבעת אלפי איש מלבד הנשים והטף
³⁹ וישלח את העם וירד באניה ויבא אל גבול מגדלא

הפרק 16

יגשו הפרושים והצדוקים לנסותו וישאלו מאתו להראותם אות מן השמים
² ויען ויאמר להם בערב תאמרו יום צח יהיה כי אדמו השמים
³ ובבקר תאמרו היום סער כי אדמו והתקדרו השמים חנפים אתם את פני השמים ידעתם לבחון
ואתות העתים לא תוכלו
⁴ דור רע ומנאף בקש לו אות ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא ויעזבם וילך לו
⁵ וכבוא התלמידים אל עבר הים שכחו לקחת אתם לחם
⁶ ויאמר ישוע אליהם ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים
⁷ ויחשבו בלבבם לאמר כי לא לקחנו אתנו לחם
⁸ וידע ישוע ויאמר אליהם קטני האמונה מה תחשבו בלבבכם כי לא לקחתם אתכם לחם
⁹ העוד לא תשכילו ולא תזכרו את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש וכמה סלים נשאתם
¹⁰ ואת שבע ככרות לחם לארבעת אלפי איש וכמה דודים נשאתם
¹¹ איך לא תבינו כי לא על הלחם אמרתי אליכם השמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים
¹² אז הבינו כי לא אמר להשמר משאר הלחם כי אם מלמוד הפרושים והצדוקים

¹³ ויהי כבוא ישוע אל גלילות קיסרין של פילפוס ושאל את תלמידיו לאמר מה אמרים האנשים עלי מי הוא בן האדם

¹⁴ ויאמרו יש אמרים יוחנן המטביל הוא ואחרים אמרים אליהו ויש אמרים ירמיהו או אחד מן הנביאים

¹⁵ ויאמר אליהם ואתם מה תאמרו מי אני

¹⁶ ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח בן אלהים חיים

¹⁷ ויען ויאמר אליו אשריך שמעון בר יונה כי בשר ודם לא גלה לך את זאת כי אם אבי שבשמים

¹⁸ ואף אני אמר אליך כי אתה פטרוס ועל הסלע הזה אבנה את קהלתי ושערי שאול לא יגברו עליה

¹⁹ ואתן לך את מפתחות מלכות השמים וכל אשר תאסר על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תתיר על הארץ מתיר יהיה בשמים

²⁰ אז צוה את התלמידים בגערה לבלתי הגיד לאיש כי הוא ישוע המשיח

²¹ מן העת ההיא החל ישוע להורות את תלמידיו שהוא צריך ללכת ירושלים ויענה הרבה בדי הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויהרג וביום השלישי קום יקום

²² ויקחהו פטרוס ויחל לגער בו לאמר חס לך אדני אל יהי לך כזאת

²³ ויפן ויאמר לפטרוס סור מעלי השטן למכשול אתה לי כי אין לך לדברי אלהים כי אם לדברי בני אדם

²⁴ ויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי יחפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו ונשא את צלבו והלך אחרי:

²⁵ כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו וממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למעני הוא ימצאנה

²⁶ כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה יתן האדם פדיון נפשו

²⁷ כי עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואז ישלם לכל איש כמעשהו

²⁸ אמן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את בן האדם בא במלכותו

הפרק 17

מקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעלם בדד על הר גבוה

² וישתנה לעיניהם ויזהירו פניו כשמש ובגדיו כאור הלבנון

³ והנה נראו אליהם משה ואליהו מדברים אתו

⁴ ויען פטרוס ויאמר אל ישוע אדני טוב היותנו פה אם תחפץ נעשה נא פה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת

⁵ עודנו מדבר והנה ענן אור הצל עליהם והנה קול מתוך הענן אמר זה בני ידידי אשר רציתי בו אליו תשמעון

⁶ ויהי כשמע התלמידים ויפלו על פניהם וייראו מאד:

⁷ ויגש ישוע ויגע בם ויאמר קומו ואל תיראו

⁸ וישאו עיניהם ולא ראו איש בלתי את ישוע לבדו

⁹ וברדתם מן ההר צוה ישוע אתם לאמר לא תגידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים

¹⁰ וישאלהו תלמידיו לאמר למה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה

¹¹ ויען ישוע ויאמר אליהם הנה אליהו בא בראשונה והשיב את הכל

¹² אבל אמר אני לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירהו ויעשו בו כרצונם וכן גם בן האדם יענה על ידם

¹³ אז הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליהם

¹⁴ ויהי כבואם אל המון העם ויגש אליו איש ויכרע על ברכיו לנגדו

¹⁵ ויאמר אדני רחם נא על בני כי מכה ירח הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים

¹⁶ואביא אתו אל תלמידך ולא יכלו לרפא לו

¹⁷ויען ישוע ויאמר הוי דור בלתי מאמין ופתלתל עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אלי הנה

¹⁸ויגער בו ישוע ויצא השד ממנו וירפא הנער מן השעה ההיא

¹⁹ויגשו התלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו

²⁰ויאמר ישוע אליהם מפני אשר אינכם מאמינים כי אמן אמר אני לכם אם יש לכם אמונה כגרגר החרדל ואמרתם אל ההר הזה העתק מזה שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצר מכם

²¹אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפלה ובצום

²²ויהי בהתהלכם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם להמסר בידי אנשים

²³ויהרגו וביום השלישי קום יקום ויתעצבו מאד

²⁴ויהי כבואם אל כפר נחום ויגשו אל פטרוס גבי מחצית השקל ויאמרו הלא יתן רבכם את מחצית השקל

²⁵ויאמר הן ובבואו הביתה קדם אתו ישוע לשאל מה דעתך שמעון מלכי הארץ ממי יקחו מכס ומס מאת בניהם או מאת הזרים

²⁶ויאמר פטרוס אליו מאת הזרים ויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חפשים המה

²⁷אך למען לא נהיה להם למכשול לך אל הים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעלה שאהו וכאשר תפתח את פיו תמצא בו אסתירא אותו קח לך ונתת להם בעדי ובעדך

הפרק 18

בשעה ההיא נגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא גדול מחבריו במלכות השמים

²ויקרא ישוע אליו ילד קטן ויעמידהו בתוכם

³ויאמר אמן אמר אני לכם אם לא תשובו להיות כילדים לא תבוא אל מלכות השמים

⁴לכן כל המשפיל את עצמו כילד הזה הוא הגדול במלכות השמים

⁵וכל אשר יקבל ילד אחד כזה בשמי אותי הוא מקבל

⁶וכל המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים בי נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וטבע במצולות ים

⁷אוי לעולם מפני המכשלים כי המכשלים צריכים לבוא אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשול

⁸ואם תכשילך ירך או רגלך קצץ אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים פסח או קטע מהיות לך שתי ידים או שתי רגלים ותשלך אל אש עולם

⁹ואם עינך תכשילך נקר אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך אל אש גיהנם

¹⁰ראו פן תבזו אחד הקטנים האלה כי אמר אני לכם כי מלאכיהם ראים תמיד את פני אבי שבשמים

¹¹כי בא בן האדם להושיע את האבד:

¹²מה דעתכם כי יהיו לאיש מאה כבשים ותעה אחד מהם הלא יעזב את התשעים ותשעה על ההרים והלך לבקש את התעה

¹³והיה כאשר ימצאהו אמן אמר אני לכם כי ישמח עליו יותר מעל התשעים ותשעה אשר לא תעו

¹⁴כן איננו רצון מלפני אביכם שבשמים כי יאבד אחד מן הקטנים האלה

¹⁵וכי יחטא לך אחיך לך והוכחת אותו בינך ובינו לבדו ואם ישמע אליך קנית לך אחיך:

¹⁶ואם לא ישמע קח עמך עוד אחד או שנים למען על פי שנים או שלשה עדים יקום כל דבר:

¹⁷ואם לא ישמע אליהם הגד אל הקהל ואם לא ישמע גם אל הקהל והיה לך כגוי וכמוכס

¹⁸אמן אמר אני לכם כל אשר תאסרו על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תתירו על הארץ מתר יהיה בשמים

¹⁹ועוד אמר אני לכם שנים מכם כי יועצו יחדו בארץ על כל דבר אשר ישאלו היה יהיה להם מאת אבי שבשמים

²⁰כי בכל מקום אשר שנים או שלשה נאספו בשמי שם אני בתוכם

²¹ויגש אליו פטרוס ויאמר לו אדני כמה פעמים יחטא לי אחי וסלחתי לו העד שבע פעמים

²²ויאמר אליו ישוע לא אמר לך עד שבע פעמים כי אם עד שבעים ושבע

²³על כן דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו

²⁴וכאשר החל לחשב הובא לפניו איש אשר חייב לו עשרת אלפים ככרי כסף

²⁵ולא היה לו לשלם ויצו אדניו למכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכן ישלם

²⁶ויפל העבד וישתחו לו לאמר אדני הארך לי אפך ואת כל אשלמה לך

²⁷ויהמו רחמי אדוני העבד ההוא ופטרהו וישמט לו את החוב

²⁸ויצא העבד ההוא מלפניו וימצא אחד מחבריו העבדים והוא חייב לו מאה דינרים ויחזק בו ויחנקהו

לאמר שלם את אשר אתה חייב לי!

²⁹ויפל חברו לפניו ויבקש ממנו לאמר הארך לי אפך ואשלמה לך הכל

³⁰והוא מאן וילך וישליכהו במשמר עד כי ישלם לו את חובו

³¹וחבריו העבדים ראו את הנעשה ויעצבו מאד ויבאו ויגידו לאדניהם את כל אשר נעשה

³²ויקרא אליו אדניו ויאמר לו אתה העבד הרע את כל החוב ההוא השמטתי לך יען אשר בקשת ממני

³³הלא היה לך גם אתה לרחם על העבד חברך כאשר רחמתי אני עליך

³⁴ויקצף אדניו ויסגר אותו למיסרים עד כי ישלם את כל חובו

³⁵ככה יעשה לכם גם אבי שבשמים אם לא תסלחו איש איש לאחיו בכל לבבכם את חטאתם

הפרק 19

יהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הגליל ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן

²וילכו אחריו המון עם רב וירפאם שם

³ויגשו אליו הפרושים לנסותו לאמר היוכל איש לשלח את אשתו על כל דבר

⁴ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר ונקבה עשה אתם

⁵ואמר על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד

⁶אם כן אינם עוד שנים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלהים אל יפרידנו האדם

⁷ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה לתת לה ספר כריתת ולשלח

⁸ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם הניח לכם משה לשלח את נשיכם אך מראש לא היתה ככה

⁹ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר זנות ולקח לו אחרת נאף הוא והלקח את הגרושה נאף הוא

¹⁰ויאמרו אליו התלמידים אם ככה הוא ענין איש ואשתו לא טוב לקחת אשה

¹¹ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם קבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להבין

¹²יש סריסים אשר נולדו כן מבטן אמם ויש סריסים המסרסים על ידי אדם ויש סריסים אשר סרסו את עצמם למען מלכות השמים מי שיוכל לקבל יקבל

¹³אז יביאו אליו ילדים למען ישים עליהם את ידיו ויתפלל עליהם ויגערו במ התלמידים

¹⁴והוא ישוע אמר הניחו לילדים ואל תמנעום מבוא אלי כי לאלה מלכות השמים

¹⁵וישם את ידיו עליהם ויעבר משם

¹⁶והנה איש נגש אליו ויאמר רבי הטוב אי זה הטוב אשר אעשנו לקנות חיי עולמים

¹⁷ויאמר אליו מה תקראני טוב אין טוב כי אם אחד האלהים ואם חפצך לבוא אל החיים שמר את המצות

¹⁸ויאמר אליו מה הנה ויאמר ישוע אלה הן לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה עד שקר

¹⁹ כבד את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך:
²⁰ ויאמר אליו הבחור את כל אלה שמרתי מנעורי ומה חסרתי עוד:
²¹ ויאמר ישוע אליו אם חפצך להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים ושוב הלם ולך אחרי:
²² ויהי כשמע הבחור את הדבר הזה וילך משם נעצב כי היו לו נכסים רבים
²³ ויאמר ישוע אל תלמידיו אמן אמר אני לכם קשה לעשיר לבוא אל מלכות השמים
²⁴ ועוד אני אמר לכם כי נקל לגמל לעבר דרך נקב המחט מבא עשיר אל מלכות האלהים
²⁵ והתלמידים כשמעם זאת השתוממו מאד ויאמרו מי אפוא יוכל להושע
²⁶ ויבט בן ישוע ויאמר להם מבני אדם יפלא הדבר אבל מהאלהים לא יפלא כל דבר
²⁷ ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך מה יהיה לנו
²⁸ ויאמר ישוע אליהם אמן אמר אני לכם אתם ההלכים אחרי בהתחדש הבריאה כאשר ישב בן האדם על כסא כבודו תשבו גם אתם על שנים עשר כסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל
²⁹ וכל איש אשר עזב את בתיו ואת אחיו ואת אחיותיו ואת אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת שדותיו למען שמי הוא יקח מאה שערים וחיי עולמים יירש
³⁰ ואולם רבים מן הראשונים אשר יהיו אחרונים ומן האחרונים יהיו ראשונים

הפרק 20

כ י דומה מלכות השמים לאדם בעל בית אשר השכים לצאת בבקר לשכר פעלים לכרמו
² והתנה עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל כרמו
³ ויצא בשעה השלישית וירא אחרים עמדים בטלים בשוק
⁴ ויאמר להם לכו גם אתם אל כרמי וכישר אתן לכם וילכו
⁵ ויצא גם בשעה הששית גם בתשיעית ויעש כדבר הזה
⁶ ויצא בשעת עשתי עשרה וימצא אחרים עמדים ויאמר אליהם למה אתם עמדים פה בטלים כל היום
⁷ ויאמרו לו כי לא שכר אותנו איש ויאמר אליהם לכו גם אתם אל הכרם וכישר יתן לכם
⁸ ויהי בערב ויאמר בעל הכרם אל פקידו קרא את הפעלים ושלם להם את שכרם החל באחרונים וכלה בראשונים
⁹ ויבאו הנשכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש איש דינר אחד:
¹⁰ ובבא הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו גם הם איש איש דינר אחד:
¹¹ ויהי בקחתם וילונו על בעל הבית לאמר:
¹² אלה האחרונים לא עשו כי אם שעה אחת ואתה השויתם אלינו אשר סבלנו את כבד היום ואת חמו
¹³ ויען ויאמר אל אחד מהם רעי לא עשקתיך הלא שכר דינר התנית עמי:
¹⁴ קח את שלך ולך ואני רצוני לתת גם לזה האחרון כמו לך:
¹⁵ הלא אוכל לעשות בשלי כרצוני האם תרע עינך על אשר טוב אנכי:
¹⁶ ככה יהיו האחרונים ראשונים והראשונים יהיו אחרונים כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים
¹⁷ ויהי כעלות ישוע ירושלים ויקח אליו את שנים העשר לבדם ויאמר להם בדרך:
¹⁸ הננו עלים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעהו למות
¹⁹ ומסרו אותו לגוים להתל בו ולהכות אותו בשוטים ולצלל אותו וביום השלישי קום יקום
²⁰ אז נגשה אליו אם בני זבדי עם בניה ותשתחו לו לבקש ממנו דבר
²¹ ויאמר אליה מה בקשתך ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני בני אלה אחד לימינך ואחד לשמאלך במלכותך
²² ויען ישוע ויאמר לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו שתות את הכוס אשר אני עתיד לשתותו

והטבל בטבילה אשר אני נטבל בה ויאמרו אליו נוכל
²³ויאמר אליהם הן את כוסי תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו אך שבת לימימי ולשמאלי
אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם מאת אבי!
²⁴ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו אל שני האחים
²⁵וישוע קרא להם ויאמר אתם ידעתם כי שרי הגוים רדים בהם והגדולים שלטים עליהם
²⁶ואתם אל יהי כן ביניכם כי אם החפז להיות גדול בכם יהי לכם למשרת
²⁷והחפץ להיות בכם לראש יהי לכם עבד:
²⁸כאשר בן האדם לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים
²⁹ויהי כצאתם מיריחו וילך אחריו המון עם רב
³⁰והנה שני עורים יושבים על יד הדרך וישמעו כי ישוע עבר ויצעקו לאמר חננו נא אדנינו בן דוד:
³¹ויגער בהם העם להשתיקם והם הרבו לצעק ויאמרו אדנינו חננו נא בן דוד:
³²ויעמד ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפצו ואעשה לכם
³³ויאמרו אליו אדנינו עשה שתפקחנה עינינו
³⁴ורחמי ישוע נכמרו ויגע בעיניהם ופתאם החלו עיניהם לראות וילכו אחריו

הפרק 21

ייהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פגי בהר הזיתים וישלח ישוע שנים מן התלמידים
²ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם תמצאו אתון אסורה ועיר עמה התירו אתם והביאו
אלי!
³וכי יאמר איש אליכם דבר ואמרתם האדון צריך להם וברגע ישלחם
⁴וכל זאת היתה למלאת הנאמר ביד הנביא לאמר
⁵אמרו לבת ציון הנה מלכך יבוא לך עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות
⁶וילכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אתם ישוע
⁷ויביאו את האתון ואת העיר וישימו עליהם את בגדיהם וירכיבוהו עליהם
⁸ורב ההמון פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפי עצים וישטחום על הדרך:
⁹והמון העם ההלכים לפניו ואחריו קראו לאמר הושע נא לבן דוד ברוך הבא בשם יהוה הושע נא
במרומים
¹⁰ויהי בבאו ירושלים ותהם כל העיר לאמר מי הוא זה
¹¹ויאמרו המני העם זה הוא הנביא ישוע מנצרת אשר בגליל
¹²ויבא ישוע אל מקדש האלהים ויגרש משם את כל המוכרים והקונים במקדש ויהפך את שלחנות
השלחנים ואת מושבות מכרי היונים
¹³ויאמר אליהם הן כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא ואתם שמתם אתו למערת פריצים
¹⁴ויגשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאם
¹⁵ויהי כראות הכהנים הגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש
ואמרים הושע נא לבן דוד ויחר להם
¹⁶ויאמרו אליו השמע אתה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן הכי קרא לא קראתם מפי
עוללים ויונקים יסדת עז
¹⁷ויעזבם ויצא מחוץ לעיר אל בית היני וילן שם
¹⁸ובבקר שב אל העיר והוא רעב
¹⁹וירא תאנה אחת על הדרך ויקרב אליה ולא מצא בה מאומה מלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא
יהיה ממך פרי עד עולם ותיבש התאנה פתאם
²⁰ויראו התלמידים ויתמהו לאמר איך יבשה התאנה פתאם
²¹ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אם תהיה לכם אמונה ואינכם מסתפקים לא לבד

כמעשה התאנה הזאת תעשו כי גם באמרכם אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים היו תהיה²² וכל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים תקחנה²³ ויבא אל המקדש ויהי בלמדו שם ויגשו אליו ראשי הכהנים וזקני העם ויאמרו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך הרשות הזאת²⁴ ויען ישוע ויאמר אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד אשר אם תגידו אותו לי גם אני אגיד לכם באי זו רשות אני עשה אלה²⁵ טבילת יוחנן מאין היתה המן השמים אם מבני אדם ויחשבו בלבבם לאמר אם נאמר מן השמים יאמר אלינו מדוע אפוא לא האמונתם לו ואם נאמר מבני אדם יראים אנחנו את המון העם כי כלם חשבים את יוחנן לנביא²⁶ ויענו את ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה²⁷ אבל מה דעתכם איש היה ולו שני בנים ויגש אל הראשון ויאמר בני לך היום ועבד בכרמי²⁸ ויען ויאמר אינני אבא ואחרי כן נחם וילך²⁹ ויגש אל השני וידבר כזאת גם אליו ויען ויאמר הנני אדני ולא הלך³⁰ מי משניהם עשה את רצון האב ויאמרו אליו הראשון ויאמר להם ישוע אמן אמר אני לכם המוכסים והזונות יקדמו אתכם לבוא אל מלכות האלהים³¹ כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמנתם לו אבל המוכסים והזונות הם האמינו לו ואתם ראיתם ולא שבתם אחרי כן להאמין לו³² משל אחר שמעו איש בעל בית היה ויטע האיש כרם ויעש גדר סביב לו ויחצב יקב ויבן מגדל בתוכו ויתנהו אל כרמים וילך בדרך מרחוק³³ ויהי בהגיע עת האסיף וישלח עבדיו אל הכרמים לקחת את פרו³⁴ ויחזיקו הכרמים בעבדיו את זה הכו ואת זה הרגו ואת זה סקלו³⁵ ויוסף שלח עבדים אחרים רבים מן הראשונים ויעשו ככה גם להם³⁶ ובאחרונה שלח אליהם את בנו באמרו מפני בני יגורו³⁷ ויהי כראות הכרמים את הבן ויאמרו איש אל אחיו זה הוא היורש לכו ונהרגהו ונאחזה בנחלתו³⁸ ויחזיקו בו וידחפוהו אל מחוץ לכרם ויהרגו אותו³⁹ והנה כבוא בעל הכרם מה יעשה לכרמים ההם⁴⁰ ויאמרו אליו ירע לרעים ויאבדם ואת הכרם יתן לכרמים אחרים אשר ישיבו לו את הפרי בעתו⁴¹ ויאמר ישוע אליהם הכי קרא לא קראתם בכתובים אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יהוה⁴² היתה זאת היא נפלאת בעינינו על כן אני אמר לכם כי תקח מכם מלכות האלהים ותנתן לגוי אשר יעשה את פריה⁴³ והנפל על האבן ההיא ישבר ואשר תפל עליו תשחקהו⁴⁴ ויהי כשמע הכהנים הגדולים והפרושים את משליו ויבינו כי עליהם דבר⁴⁵ ויבקשו לתפשו אך יראו מפני המון העם כי לנביא חשבהו⁴⁶

הפרק 22

יען ישוע ויסף דבר במשלים אליהם לאמר¹ דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר עשה חתנה לבנו² וישלח את עבדיו לקרא הקרואים אל החתנה ולא אבו לבוא³ ויוסף שלח עבדים אחרים לאמר אמרו אל הקרואים הנה ערכתי את סעודתי שורי ומריאי טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה⁴ והם לא שתו לבם לזאת וילכו להם זה אל שדהו וזה אל מסחרו⁵ והנשארים תפשו את עבדיו ויתעללו בם ויהרגו⁶ ויקצף המלך וישלח צבאותיו ויאבד את המרצחים ההם ואת עירם שרף באש⁷

⁸אז אמר אל עבדיו הן החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראויים לה
⁹לכן לכו נא אל ראשי הדרכים וכל איש אשר תמצאו קראו אתו אל החתנה
¹⁰ויצאו העבדים ההם אל הדרכים ויאספו את כל אשר מצאו גם רעים גם טובים וימלא בית החתנה
מסבים
¹¹ויהי כבוא המלך לראות את המסבים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי חתנה
¹²ויאמר אליו רעי איכה באת הנה ואין לך בגדי חתנה ויאלם
¹³ויאמר המלך למשרתים אסרו ידיו ורגליו ונשאתם והשלכתם אותו אל החשך החיצון שם תהיה
היללה וחרק השנים
¹⁴כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים
¹⁵וילכו הפרושים ויתיעצו איך יכשילוהו בדבר
¹⁶וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדוסיים לאמר רבי ידענו כי איש אמת אתה ותורה באמת את
דרך אלהים ולא תגור מפני איש כי אינך מכיר פני אדם
¹⁷לכן הגידה נא לנו את דעתך הנכון לנו לתת מס אל הקיסר אם לא
¹⁸וישוע ידע את רשעתם ויאמר החנפים מה תנסונו!
¹⁹הראוני את מטבע המס ויביאו לו דינר
²⁰ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו
²¹ויאמרו אליו של הקיסר ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולאלהים את אשר לאלהים
²²וכשמעם את זאת תמהו ויעזבוהו וילכו להם
²³ביום ההוא נגשו אליו צדוקים האמרים כי אין תחית המתים וישאלו אתו לאמר
²⁴רבי הן משה אמר איש כי ימות ובנים אין לו אחיו ייבם את אשתו והקים זרע לאחיו
²⁵ואתנו היו שבעה אחים והראשון נשא אשה וימת וזרע אין לו ויעזב את אשתו לאחיו
²⁶וכמו כן גם השני וכן גם השלישי עד השבעה
²⁷ואחרי כלם מתה גם האשה
²⁸ועתה בתחית המתים למי מן השבעה תהיה לאשה כי לכלם היתה
²⁹ועין ישוע ויאמר להם טעים אתם באשר אינכם יודעים את הכתובים וגם את גבורת האלהים
³⁰כי בתחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה כי אם כמלאכי אלהים בשמים יהיו
³¹ועל דבר תחית המתים הלא קראתם את הנאמר לכם מפיו האלהים לאמר
³²אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב והוא איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים
³³וישמע המון העם וישתוממו על תורתו
³⁴והפרושים כשמעם כי סכר פי הצדוקים ויועדו יחדו
³⁵ואחד מהם מבין בתורה שאל אתו לנסותו לאמר
³⁶רבי אי זו מצוה גדולה היא בתורה
³⁷ויאמר ישוע אליו ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך
³⁸זאת היא המצוה הגדולה והראשונה
³⁹והשנית דומה לה ואהבת לרעך כמוך
⁴⁰בשתי המצוות האלה כל התורה תלויה וגם הנביאים
⁴¹ויהי בהקהל הפרושים וישאלם ישוע לאמר
⁴²מה דעתכם על המשיח בן מי הוא ויאמרו אליו בן דוד
⁴³ויאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח אדון באמרו
⁴⁴נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך
⁴⁵ועתה אם דוד קרא לו אדון איך הוא בנו
⁴⁶ולא יכל איש לענות אתו דבר ולא ערב עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו

אז ידבר ישוע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר:
²על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים
³לכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואינם עשים
⁴כי אסרים משאת כבדים ועמסים על שכם האנשים ולא יאבו להניעם אף באצבעם
⁵ועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את תפליהם ומגדילים את ציציותיהם
⁶ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות
⁷ואת שאלות שלומם בשוקים ואת אשר יקראו להם בני האדם רבי רבי!
⁸אולם אתם אל תקראו רבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואתם אחים כלכם
⁹ואל תקראו אב לאיש מכם על האדמה כי אחד הוא אביכם אשר בשמים
¹⁰גם אל תקראו מנהיגים כי אחד הוא מנהיגכם המשיח
¹¹והגדול בכם יהי לכם למשרת
¹²כל המרומם את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומם
¹³אך אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סגרים אתם לפני האדם את מלכות השמים הן אתם
לא תבאו בה ואת הבאים לא תניחו לבוא
¹⁴אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בלעים אתם את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה
למראה עין תחת זאת משפט על יתר תקחו
¹⁵אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סובבים אתם בים וביבשה למען גיר גר אחד וכי יתגיר
תעשו אותו לבן גיהנם כפלים יותר מכם
¹⁶אוי לכם מנהלים עורים האמרים הנשבע בהיכל אין זאת מאומה והנשבע בזהב ההיכל יאשם
¹⁷אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הזהב או ההיכל המקדש את הזהב
¹⁸ואמרתם הנשבע במזבח אין מאומה והנשבע בקרבן אשר עליו יאשם
¹⁹אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הקרבן או המזבח המקדש את הקרבן
²⁰לכן הנשבע במזבח נשבע בו ובכל אשר עליו
²¹והנשבע בהיכל נשבע בו ובשוכן בתוכו
²²והנשבע בשמים נשבע בכסא אלהים ובישב עליו
²³אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מעשרים אתם את המנתא ואת השבת ואת הכמן ותניחו
את החמורות בתורה את המשפט ואת החסד ואת האמונה והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח גם
את אלה
²⁴מנהלים עורים המסננים את היתוש ובלעים את הגמל
²⁵אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מטהרים אתם פני הכוס והקערה מחוץ ותוכן מלא גזל
ופריצות
²⁶פרוש עור טהר בראשונה את תוך הכוס למען תטהר גם מחוץ
²⁷אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי דמים אתם לקברים המסידים הנראים נאים מחוץ ותוכם
מלא עצמות מתים וכל טמאה
²⁸ככה גם אתם מחוץ נראים כצדיקים אל בני אדם ותוככם מלא חנפה ואון
²⁹אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בונים אתם את קברי הנביאים ותיפו את מצבות קברות
הצדיקים
³⁰ואמרתם אם היינו בימי אבותינו לא היתה ידנו עמהם לשפך דם הנביאים
³¹ובכן תעידו על נפשכם כי בנים אתם לרוצחי הנביאים
³²אף אתם מלאו סאת אבותיכם
³³נחשים אתם ילדי הצפעונים איכה תמלטו מדין גיהנם
³⁴לכן הנני שלח לכם נביאים וחכמים וסופרים ומהם תהרגו ותצלבו ומהם תכו בשוטים בבתי
כנסיותיכם ותרדפום מעיר לעיר

³⁵ למען יבא עליכם כל דם נקי הנשפך בארץ מדם הבל הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה אשר רצחתם אותו בין ההיכל ולמזבח

³⁶ אמן אמר אני לכם בא יבא כל אלה על הדור הזה

³⁷ ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את השלוחים אליה כמה פעמים רציתי לקבץ את בניך כתרנגלת המקבצת את אפרחיה תחת כנפיה ולא אביתם

³⁸ הנה ביתכם יעזב לכם שמם

³⁹ כי אני אמר לכם ראה לא תראוני מעתה עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה

הפרק 24

יצא ישוע מן המקדש ללכת לדרכו ויגשו תלמידיו להראותו את בניני המקדש

² ויען ישוע ויאמר אליהם הראיתם את כל אלה אמר אני לכם לא תשאר פה אבן על אבן אשר לא תתפרק

³ וישב על הר הזיתים ויגשו אליו התלמידים לבדם ויאמרו אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא אות בואך ואות קץ העולם

⁴ ויען ישוע ויאמר להם ראו פן יתעה אתכם איש

⁵ כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא המשיח והתעו רבים

⁶ ואתם עתידים לשמע מלחמות ושמעות מלחמה ראו פן תבהלו כי היו תהיה כל זאת אך עדן אין הקץ

⁷ כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעב ודבר ורעש הנה והנה

⁸ וכל אלה רק ראשית החבלים

⁹ אז ימסרו אתכם לעני והמיתו אתכם והייתם שנאים לכל הגוים למען שמי

¹⁰ ואז יכשלו רבים ומסרו איש את רעהו ושנאו איש את אחיו

¹¹ ונביאי שקר רבים יקומו והתעו רבים

¹² ומפני אשר ירבה הרשע תפוג אהבת רבים

¹³ והמחכה עד עת קץ הוא יושע

¹⁴ ותקרא בשורת המלכות הזאת בתבל כלה לעדות לכל הגוים ואחר יבוא הקץ

¹⁵ לכן כאשר תראו שקוץ משמם האמור על ידי דניאל הנביא עומד במקום קדש הקרא יבין

¹⁶ אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים

¹⁷ ואשר על הגג אל ירד לשאת דבר מביתו

¹⁸ ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת את מלבושו

¹⁹ ואוי להרות ולמיניקות בימים ההם

²⁰ אך התפללו אשר מנוסתכם לא תהיה בחרף ולא בשבת

²¹ כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא נהיתה מראשית העולם עד עתה וכמוה לא תהיה עוד

²² ולולא נקצרו הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים יקצרו הימים ההם

²³ וכי יאמר אליכם איש בעת ההיא הנה פה המשיח או הנו שם אל תאמינו

²⁴ כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ויתנו אתות גדלות ומופתים למען התעות אף את הבחירים אם יוכלו

²⁵ הנה מראש הגדתי לכם

²⁶ לכן כי יאמרו אליכם הנו במדבר אל תצאו הנו בחדרים אל תאמינו

²⁷ כי כבר היוצא ממזרח ומאיר עד מערב כן יהיה גם בואו של בן האדם

²⁸ כי באשר החלל שם יקבצו הנשרים

²⁹ ומיד אחרי צרת הימים ההם תחשך השמש והירח לא יגיה אורו והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו

³⁰אז אות בן האדם יראה בשמים וספדו כל משפחות הארץ וראו את בן האדם בא עם ענני השמים בגבורה וכבוד רב

³¹וישלח את מלאכיו בקול שופר גדול ויקבצו את בחיריו מארבע הרוחות למקצה השמים ועד קצה השמים

³²למדו נא את משל התאנה כאשר ירטב ענפה ופרחו עליה ידעתם כי קרוב הקיץ

³³כן גם אתם בראותכם את כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח

³⁴אמן אמר אני לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה

³⁵השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון

³⁶אך היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אתה גם לא מלאכי השמים בלתי אבי לבדו

³⁷וכימי נח כן יהיה גם בואו של בן האדם

³⁸כי כאשר בימי המבול היו אכלים ושתיים נשאים ונתנים אתן לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה

³⁹ולא ידעו עד בוא המבול וישחת את כלם כן יהיה גם בואו של בן האדם

⁴⁰אז יהיו שנים בשדה אחד יאסף ואחד יעזב

⁴¹שתיים טוחנות ברחים אחת תאסף ואחת תעזב

⁴²לכן שקדו כי אינכם יודעים באי זו שעה יבא אדניכם

⁴³ואת זאת הבינו אשר לו ידע בעל הבית באי זו אשמורה יבא הגנב כי עתה שקד ולא הניח לחתר את ביתו

⁴⁴לכן היו נכונים גם אתם כי בשעה אשר לא תדמו יבוא בן האדם

⁴⁵מי הוא אפוא העבד הנאמן והנבון אשר הפקידו אדניו על בני ביתו לתת להם את אכלם בעתו

⁴⁶אשרי העבד אשר אדניו בבואו ימצאהו עשה כן

⁴⁷אמן אמר אני לכם כי יפקידהו על כל אשר לו

⁴⁸ואם העבד הרע יאמר בלבו בשש אדני לבוא

⁴⁹ויחל להכות את חבריו ואכל ושתה עם הסובאים

⁵⁰בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע

⁵¹וישסף אתו וישים את חלקו עם החנפים שם תהיה היללה וחרק השנים

הפרק 25

אז תדמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותיהן ותצאנה לקראת החתן

²חמש מהן היו חכמות וחמש כסילות

³הכסילות לקחו את הנרות ולא לקחו עמהן שמן

⁴והחכמות לקחו שמן בכליהן ואת נרותיהן

⁵וכאשר בשש החתן לבוא ותנמנה כלן ותרדמנה

⁶ויהי בחצות הלילה ותהי צוחה הנה החתן צאינה לקראתו

⁷אז התעוררו כל העלמות ההן ותיטבנה את נרותיהן

⁸ותאמרנה הכסילות אל החכמות תנה לנו משמנך כי יכבו נרותינו

⁹ותענינה החכמות לאמר לא כן פן יחסר לנו ולכן כי אם לכנה אל המוכרים וקנינה לכן

¹⁰ויהי בעת לכתן לקנות ויבוא החתן והנכנות ללכת באו אתו אל החתנה ותסגר הדלת

¹¹ואחרי כן באו גם שאר העלמות ותאמרנה אדנינו אדנינו פתח לנו

¹²ויען ויאמר אמן אמר אני לכן לא ידעתי אתכן

¹³לכן שקדו כי אינכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בה בן האדם

¹⁴כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את רכושו

¹⁵ ויתן לזה חמש ככרים ולזה שתיים ולזה אחת לכל איש ואיש כפי ערכו וימהר ויסע משם

¹⁶ וילך האיש הלקח חמש ככרים ויסחר בהן ויעש לו חמש ככרים אחרות

¹⁷ וכן הלקח שתיים גם הוא הרויח שתיים אחרות

¹⁸ אך לקח האחת הלך ויחפר באדמה ויטמן את כסף אדניו

¹⁹ ואחרי ימים רבים בא אדוני העבדים ההם ויעש חשבון עמהם

²⁰ ויגש הלקח חמש הככרים ויבא חמש ככרים אחרות לאמר אדני חמש ככרים מסרת לי הנה חמש ככרים אחרות הרוחתי בהן

²¹ ויאמר אליו אדניו כן העבד הטוב והנאמן כי במעט נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך

²² ויגש גם לקח הככרים ויאמר אדני ככרים מסרת לי הנה ככרים הרוחתי בהן

²³ ויאמר אליו אדניו היטבת העבד הטוב והנאמן במזער נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך

²⁴ ויגש גם הלקח את הככר האחת ויאמר אדני ידעתך כי איש קשה אתה קצר באשר לא זרעת וכנס מאשר לא פזרת

²⁵ ואירא ואלך ואטמן את ככרך באדמה ועתה הא לך את אשר לך

²⁶ ויען אדניו ויאמר אליו העבד הרע והעצל אתה ידעת כי קצר אנכי באשר לא זרעתי וכנס מאשר לא פזרתי

²⁷ לכן היה עליך לתת את כספי לשלחנים ואני בבואי הייתי לקח את אשר לי בתרביית

²⁸ על כן שאו ממנו את הככר ותנו אל האיש אשר לו עשר הככרים

²⁹ כי כל איש אשר יש לו ינתן לו ויעדיף והאיש אשר אין לו גם את אשר לו יקח ממנו

³⁰ ואת עבד הבליעל השליכו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים

³¹ והיה כי יבוא בן האדם בכבודו וכל המלאכים הקדשים עמו וישב על כסא כבודו

³² ונאספו לפניו כל הגוים והפריד בינותם כאשר יפריד הרעה את הכבשים מן העתודים

³³ והציב את הכבשים לימינו ואת העתודים לשמאלו

³⁴ אז יאמר המלך אל הנצבים לימינו באו ברוכי אבי ורשו את המלכות המוכנה לכם למן הוסד העולם

³⁵ כי רעב הייתי ותאכילני צמא הייתי ותשקוני גר הייתי ותאספוני

³⁶ ערום ותכסוני חולה ותבקרוני במשמר הייתי ותבאו אלי

³⁷ וענו הצדיקים ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב ונכלכלך או צמא ונשקה אותך

³⁸ ומתי ראינוך גר ונאספך או ערם ונכסך

³⁹ ומתי ראינוך חולה או במשמר ונבא אליך

⁴⁰ והמלך יענה ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם מה שעשיתם לאחד מאחי הצעירים האלה לי עשיתם

⁴¹ ואז יאמר גם אל הנצבים לשמאלו לכו מעלי אתם הארורים אל אש עולם המוכנה לשטן ולמלאכיו

⁴² כי רעב הייתי ולא האכלתם אותי צמא הייתי ולא השקיתם אותי

⁴³ גר הייתי ולא אספתם אותי ערום ולא כסיתם אותי חולה ובמשמר ולא בקרתם אותי

⁴⁴ וענו גם הם ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב או צמא או גר או ערום או חולה או במשמר ולא שרתנוך

⁴⁵ אז יענה אתם לאמר אמן אמר אני לכם מה שלא עשיתם לאחד מן הצעירים האלה גם לי לא עשיתם

⁴⁶ וילכו אלה למעצבת עולם והצדיקים לחיי עולם

1 יהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו
2 אתם ידעתם כי אחרי יומים יהיה הפסח ובן האדם ימסר להצלב
3 ויקהלו הכהנים הגדולים והסופרים וזקני העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא
4 ויועצו יחדו לתפש את ישוע בערמה ולהמיתו
5 ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם
6 ויהי בהיות ישוע בית היני בבית שמעון המצרע
7 ותקרב אליו אשה ובידה פך שמן יקר מאד ותצק על ראשו בהסבו על השלחן
8 ויראו התלמידים ויתרעמו לאמר על מה האבוד הזה
9 כי השמן הזה היה ראוי להמכר במחיר רב ולתתו לעניים
10 וידע ישוע ויאמר אליהם למה תוגו את האשה הלא מעשה טוב עשית עמדי
11 כי עניים תמיד עמכם ואנכי אינני אתכם תמיד
12 כי אשר שפכה את השמן הזה על גופי לחנט אותי עשתה זאת
13 אמן אמר אני לכם באשר תקרא הבשורה הזאת בכל העולם גם את אשר היא עשתה יספר לזכרון
לח
14 וילך אחד משנים העשר הנקרא יהודה איש קריות אל ראשי הכהנים
15 ויאמר מה תתנו לי ואמסרנו בידכם וישקלו לו שלשים כסף
16 ומן העת ההיא בקש תאנה למסר אותו
17 ויהי בראשון לחג המצות ויגשו התלמידים אל ישוע לאמר באי זה מקום תחפץ כי נכין לך לאכל
את הפסח
18 ויאמר לכו העירה אל פלני אלמני ואמרתם אליו כה אמר הרב עתי קרובה היא ובביתך אעשה את
הפסח עם תלמידי
19 ויעשו התלמידים כאשר צום ישוע ויכינו את הפסח
20 ויהי בערב ויסב עם שנים העשר
21 ובאכלם ויאמר אמן אמר אני לכם כי אחד מכם ימסרני
22 ויתעצבו מאד ויחלו איש ואיש לאמר לו האנכי הוא אדני
23 ויען ויאמר האיש אשר טבל עמי את ידו בקערה הוא ימסרני
24 הן בן האדם הלוך ילך לו ככתוב עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש
ההוא אם לא נולד
25 ויען יהודה המסר אותו ויאמר רבי האני הוא ויאמר אליו אתה אמרת
26 ובאכלם ויקח ישוע את הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו ואכלו זה הוא גופי
27 ויקח את הכוס ויברך ויתן להם לאמר שתו ממנה כלכם
28 כי זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים לסליחת חטאים
29 ואני אמר לכם כי מעתה שתה לא אשתה מתנובת הגפן הזאת עד היום ההוא אשר אשתה אתה
עמכם חדשה במלכות אבי
30 ויהי אחרי גמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים
31 אז אמר אליהם ישוע אתם תכלם בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין הצאן
32 ואחרי קומי אלך לפניכם הגלילה
33 ויען פטרוס ויאמר לו גם כי יכשלו בכ כלם אני לעולם לא אכשל
34 ויאמר אליו ישוע אמן אמר אני לך כי בלילה הזה בטרם יקרא התרנגול תכחש בי שלש פעמים
35 ויאמר אליו פטרוס גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך וכן אמרו גם כל התלמידים
36 אחרי כן בא אתם ישוע אל חצר הנקרא גת שמני ויאמר אל התלמידים שבו לכם פה עד אשר אלך
שמה והתפללתי
37 ויקח אתו את פטרוס ואת שני בני זבדי ויחל להעצב ולמוג

³⁸ ויאמר להם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו עמי:

³⁹ וילך מעט האלה ויפל על פניו ויתפלל לאמר אבי אם יוכל להיות תעבר נא מעלי הכוס הזאת אך לא כרצוני כי אם כרצונך

⁴⁰ ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים ויאמר אל פטרוס הנה לא היה ביכלתכם לשקד עמי שעה אחת

⁴¹ שקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר הוא רפה

⁴² ויוסף ללכת לו שנית ויתפלל לאמר אבי אם לא תוכל הכוס הזאת לעבר ממני מבלי שתותי אתה יהי כרצונך

⁴³ ויבא וימצאם גם בפעם הזאת ישנים כי עיניהם היו כבדות

⁴⁴ ויניחם ויוסף ללכת ויתפלל שלישיית באמרו עוד הפעם כדבר הזה

⁴⁵ ויבא אל התלמידים ויאמר אליהם נומו מעתה ונחו הנה השעה קרובה ובן האדם נמסר לידי חטאים

⁴⁶ קומו ונלכה הנה הלך וקרוב המסר אותי:

⁴⁷ עודנו מדבר והנה בא יהודה אחד משנים העשר ועמו המון רב ברחבות ובמקלות מאת ראשי הכהנים וזקני העם

⁴⁸ והמסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקוה זה הוא תפשוהו

⁴⁹ ומיד נגש אל ישוע ויאמר שלום לך רבי וינשק לו

⁵⁰ ויאמר אליו ישוע רעי על מה באת ויגשו וישלחו את ידיהם בישוע ויתפשו אתו

⁵¹ והנה אחד מן האנשים אשר עם ישוע שלח ידו וישלף חרבו ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו

⁵² ויאמר אליו ישוע השב את חרבך אל תערה כי כל אחזי חרב בחרב יאבדו

⁵³ או היחשב לבך כי לא יכלתי לשאל עתה מאת אבי והוא יצוה לי יותר משנים עשר לגיונות של מלאכים

⁵⁴ ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה תהיה

⁵⁵ בשעה ההיא אמר ישוע אל המון העם כעל פריץ יצאתם בחרבות ובמקלות לתפשני ויום יום הייתי יושב ומלמד אצלכם במקדש ולא החזקתם בי!

⁵⁶ וכל זאת היתה למלאת כתבי הנביאים אז עזבוהו התלמידים כלם וינוסו

⁵⁷ והאנשים אשר תפשו את ישוע הוליכוהו אל קיפא הכהן הגדול אשר נקהלו שם הסופרים והזקנים

⁵⁸ ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול ויבא פנימה וישב לו אצל המשרתים לראות את אחרית הדבר

⁵⁹ והכהנים הגדולים והסופרים וכל הסנהדרין בקשו עדות שקר בישוע להמיתו ולא מצאו

⁶⁰ ואף בעמד שם עדי שקר רבים לא מצאו ובאחרונה נגשו שני עדי שקר

⁶¹ ויאמרו זה אמר יש ביכלתי להרס את היכל האלהים ולשוב לבנותו בשלשת ימים

⁶² ויקם הכהן הגדול ויאמר אליו האינך משיב דבר על אשר ענו בך אלה

⁶³ וישוע החריש ויען הכהן הגדול ויאמר לו משביעך אני באלהים חיים שתאמר לנו אם אתה הוא המשיח בן האלהים

⁶⁴ ויאמר אליו ישוע אתה אמרת אבל אני אמר לכם כי מעתה תראו את בן האדם יושב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים

⁶⁵ ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר הוא גדף ומה לנו עוד לבקש עדים הנה עתה שמעתם את גדופו

⁶⁶ מה דעתכם ויענו ויאמרו איש מות הוא

⁶⁷ וירקו בפניו ויכהו באגרופ ואחרים הכוהו על הלחי!

⁶⁸ ויאמרו הנבא לנו המשיח מי הוא המכה אותך

⁶⁹ ופטרוס ישב מחוץ לבית בחצר ותגש אליו שפחה לאמר גם אתה היית עם ישוע הגלילי!

⁷⁰ ויכחש בפני כלם לאמר לא ידעתי מה את אמרת

⁷¹ ויצא אל פתח השער ותרא אותו אחרת ותאמר לאנשים אשר שם גם זה היה עם ישוע הנצרי:
⁷² ויוסף לכחש וישבע לאמר לא ידעתי את האיש
⁷³ וכמעט אחרי כן ויגשו העמדים שם ויאמרו אל פטרוס אמת כי גם אתה מהם כי גם לשונך מגלה אותך
⁷⁴ ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא ידעתי את האיש ומיד קרא התרגול
⁷⁵ ויזכר פטרוס את דבר ישוע אשר אמר אליו לאמר בטרם יקרא התרגול תכחש בי שלש פעמים ויצא החוצה וימרר בבכי:

הפרק 27

יהי לפנות הבקר ויתיעצו כל ראשי הכהנים וזקני העם על ישוע להמיתו
² ויאסרו אותו ויוליכוהו משם וימסרהו אל פונטיוס פילטוס ההגמון
³ וירא יהודה המסר אותו כי הרשיעהו וינחם וישב את שלשים הכסף אל הכהנים הגדולים והזקנים לאמה
⁴ חטאתי כי דם נקי הסגרתי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה
⁵ וישלך את הכסף אל ההיכל ויפן וילך ויחנק
⁶ ויקחו ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא נכון לנו לתתו אל ארון הקרבן כי מחיר דמים הוא
⁷ ויתיעצו ויקנו בו את שדה היוצר לקבורת הגרים
⁸ על כן שם השדה ההוא שדה הדם עד היום הזה
⁹ אז נתמלא מה שנאמר ביד ירמיה הנביא ויקחו שלשים הכסף אדר היקר אשר יקר מעל בני ישראל
¹⁰ ויתנו אתם אל שדה היוצר כאשר צונו יהוה
¹¹ וישוע העמד לפני ההגמון ושאלהו ההגמון לאמר האתה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע אתה אמרת
¹² וידברו עליו שטנה הכהנים הגדולים והזקנים והוא לא ענה דבר
¹³ ויאמר אליו פילטוס האינך שמע כמה הם מעידים בך
¹⁴ ולא ענהו אף דבר אחד ויתמה ההגמון עד מאד
¹⁵ ומנהג ההגמון היה לפטר לעם בכל חג אסיר אחד את אשר יחפצו
¹⁶ ובעת ההיא היה להם אסיר ידוע ושמו בר אבא
¹⁷ ויהי כאשר נקהלו ויאמר אליהם פילטוס את מי תחפצו כי אפטר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משיח
¹⁸ כי ידע אשר רק מקנאה מסרו אותו
¹⁹ ויהי כשבתו על כסא הדין ותשלח אליו אשתו לאמר אל יהי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו ענית הרבה היום בחלום
²⁰ והכהנים הגדולים והזקנים פתו את המון העם לשאל להם את בר אבא ולאבד את ישוע
²¹ ויען ההגמון ויאמר אליהם את מי משניהם תחפצו כי אפטר לכם ויאמרו את בר אבא
²² ויאמר אליהם פילטוס ומה אעשה לישוע הנקרא בשם משיח ויענו כלם יצלב
²³ ויאמר ההגמון מה אפוא הרעה אשר עשה ויוסיפו עוד צעק לאמר יצלב
²⁴ ויהי כראות פילטוס כי לא יועיל מאומה ורבתה עוד המהודה ויקח מים וירחץ את ידיו לעיני העם ויאמר נקי אנכי מדם הצדיק הזה אתם תראו
²⁵ ויענו כל העם ויאמרו דמו עלינו ועל בנינו
²⁶ אז פטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב
²⁷ ויקחו אנשי הצבא אשר להגמון את ישוע ויביאהו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הגדוד
²⁸ ויפשיטו אותו את בגדיו ויעטפהו מעיל שני
²⁹ וישרגו קצים ויעשו עטרת וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ויתלוצצו בו לאמר שלום לך

מלך היהודים

³⁰וירקו בו ויקחו את הקנה ויכהו על ראשו

³¹ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את המעיל וילבישוהו את בגדיו ויוליכוהו לצלב

³²ויהי בצאתם וימצאו איש קוריני ושמו שמעון ויאנסו אותו לשאת לו את צלבו

³³ויבאו אל המקום הנקרא גלגלתא הוא מקום גלגלת

³⁴ויתנו לו לשתות חמץ מזוג במרורה ויטעם ולא אבה לשתות

³⁵ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בגדיו וגורל הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל

³⁶וישבו שמה וישמרו אותו

³⁷וישימו את דבר אשמתו כתוב ממעל לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים

³⁸ויצלבו אותו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו

³⁹והעברים גדפו אותו ויניעו את ראשם

⁴⁰ויאמרו אתה ההרס את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלב

⁴¹וכן הלעיגו גם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר

⁴²את אחרים הושיע ולעצמו לא יוכל להושיע אם מלך ישראל הוא ירד נא עתה מן הצלב ונאמין בו

⁴³בטח באלהים עתה יפלטוהו אם חפץ בו כי אמר בן האלהים אני!

⁴⁴וגם הפריצים הנצלבים אותו חרפוהו כדברים האלה

⁴⁵ומשעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית

⁴⁶וכעת השעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול אלי אלי למה שבקתני ותרגומו אלי אלי למה עזבתני!

⁴⁷ויאמרו מקצת העמדים שם כשמעם את זאת לאמר אל אליהו הוא קורא

⁴⁸וימהר אחד מהם וירץ ויקח ספוג וימלא אותו חמץ וישימהו על קנה וישקהו

⁴⁹ושאר האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליהו להושיעו

⁵⁰וישוע הוסיף לקרא בקול גדול ותצא רוחו

⁵¹והנה נקרעה פרכת ההיכל מלמעלה למטה לשנים קרעים והארץ נרעשה והסלעים נבקעו

⁵²והקברים נפתחו ורבים מגופות הקדושים ישני אדמת עפר נעזרו

⁵³ויצאו מן הקברים אחרי הקיצו ויבאו אל העיר הקדושה ויראו לרבים

⁵⁴ושר המאה והאנשים אשר אתו השמרים את ישוע כראותם את הרעש ואת אשר נהיתה נבהלו מאד ויאמרו אכן זה היה בן אלהים

⁵⁵ותהיינה שם נשים רבות הראות מרחוק אשר הלכו אחרי ישוע מן הגליל לשרתו

⁵⁶ובתוכן מרים המגדלית ומרים אם יעקב ויוסי ואם בני זבדי!

⁵⁷ויהי בערב ויבא איש עשיר מן הרמתים ושמו יוסף וגם הוא היה מתלמידי ישוע

⁵⁸ויגש אל פילטוס לשאל את גוית ישוע ויצו פילטוס כי תנתן לו

⁵⁹ויקח יוסף את הגויה ויכרך אותה בסדין טהור

⁶⁰וישימה בקבר החדש אשר חצב לו בסלע ויגל אבן גדולה על פתח הקבר וילך לו

⁶¹ומרים המגדלית ומרים האחרת היו ישובות שם ממול הקבר

⁶²ויהי ממחרת ערב השבת ויקהלו הכהנים הגדולים והפרושים אל פילטוס

⁶³ויאמרו אדנינו זכרנו כי אמר המתעה ההוא בעודנו חי מקצה שלשת ימים קום אקום

⁶⁴לכן צוה נא ויסכר מבוא הקבר עד היום השלישי פן יבאו תלמידיו בלילה וגנבהו ואמרו אל העם הנה קם מן המתים והיתה התרמית האחרונה רעה מן הראשונה

⁶⁵ויאמר אליהם פילטוס הנה לכם אנשי משמר לכו סכרוהו כדעתכם

⁶⁶וילכו ויסכרו את מבוא הקבר ויחתמו את האבן ויעמידו עליו את המשמר

אחרי מוצאי השבת כשהאיר לאחד בשבת באה מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את הקבר¹
והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד מן השמים ויגש ויגל את האבן מן הפתח וישב עליה²
ויהי מראהו כברק ולבושו לבן כשלג³
ומפחדו נבהלו השמרים ויהיו כמתים⁴
ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל תיראן הן ידעתי כי את ישוע הנצלב אתן מבקשות⁵
איננו פה כי קם כאשר אמר באנה ראינה את המקום אשר שכב שם האדון⁶
ומהרתן ללכת ואמרתן אל תלמידיו כי קם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם תראהו⁷
הנה אמרתי לכן⁸
ותמהרנה לצאת מן הקבר ביראה ובשמחה גדולה ותמצנה להגיד לתלמידיו⁹
הנה הלכות להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליהן ויאמר שלום לכן ותגשנה ותאחזנה ברגליו
ותשתחוין לו¹⁰
ויאמר אליהן ישוע אל תיראן לכנה והגדן לאחי וילכו הגלילה ושם יראוני¹¹
ויהי בלכתן והנה אנשים מן המשמר באו העירה ויגידו לראשי הכהנים את כל הנעשה¹²
ויקהלו עם הזקנים ויתיעצו ויתנו כסף לרב אל אנשי הצבא לאמר¹³
אמרו כי באו תלמידיו לילה ויגנבו אותו בהיותנו ישנים¹⁴
ואם ישמע הדבר לפני ההגמון אנחנו נפיסהו והייתם בלי פחד¹⁵
ויקחו את הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא השמועה הזאת בין היהודים עד היום הזה¹⁶
ועשתי עשר התלמידים הלכו הגלילה אל ההר אשר צום ישוע¹⁷
ויהי כראותם אתו וישתחוו לו ומקצתם נחלקו בלבם¹⁸
ויגש ישוע וידבר אליהם לאמר נתן לי כל שלטון בשמים ובארץ¹⁹
לכו ועשו לתלמידים את כל הגוים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש²⁰
ולמדתם אתם לשמר את כל אשר צויתי אתכם והנה אנכי אתכם כל הימים עד קץ העולם אמן